

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU OKOLJA

PREDLOG

EVA: 2026-2580-0014

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejetje predloga zakona

1. Ocena stanja in razlogi za sprejetje predloga zakona

Varstvo okolja predstavlja izjemno obsežen korpus pravnih pravil, na evropski ravni v večji meri direktiv, pa tudi vse številčnejših neposredno uporabljivih uredb, tako zakonodajnih kot izvedbenih, ter sklepov Evropske komisije in nekaterih drugih institucij.

Področje varstva okolja je bilo s sistemskim in vseobsežnim oziroma »horizontalnim« zakonodajnim akтом prvič urejeno z Zakonom o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 1/96, 56/99 – ZON, 22/00 – ZJS, 67/02 – ZV-1 in 41/04 – ZVO-1, v nadaljnjem besedilu: ZVO), ki je že leta 1993 postavil temelje modernega varstva okolja ter temeljna načela in pravne instrumente, s katerimi naj bi se dosegel sonaravni oziroma trajnostni družbeni razvoj. V času od takrat, se je - ob vse bolj očitnih globalnih problemih - še jasneje izostrila nujna preudarnost pri obremenjevanju naravnih virov in zavedanje, da morajo današnje generacije imeti v mislih dobrobit prihodnjih generacij, ki je neločljivo povezana z ohranjanjem naravnih virov ter biotske raznovrstnosti.

Ob vstopu Slovenije v EU je bil zlasti zaradi prilagajanja pravnemu redu nadnacionalne skupnosti, sprejet nov Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE, 158/20 in 44/22 – ZVO-2; v nadaljnjem besedilu: ZVO-1), ki je začel veljati maja 2004. Od njegove uveljavitve je besedilo ZVO-1 doživelo precej neposrednih sprememb in dopolnitev ter posegov drugih zakonov, ki so v zakon vnesli številne novosti. ZVO-1 je aprila leta 2022 nadomestil naslednji Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV, 56/25 – PoZ in 11/26 – odl. US, v nadaljnjem besedilu: ZVO-2), ki ima v trenutno veljavnem besedilu skupaj s prehodnimi in končnimi določbami XVI. poglavij. ZVO-2 je kot »krovni zakon« podlaga izjemno obsežnemu naboru podzakonskih predpisov, pri čemer so bili nekateri med njimi sprejeti še na podlagi ZVO-1, ZVO-2 pa je podaljšal njihovo uporabo.

Pričujoči predpis spreminja ZVO-2 oziroma ga dopolnjuje v nekaterih segmentih, kot je pojasnjeno v nadaljevanju. Prvenstveno je predlog zakona pripravljen zaradi implementacije Odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-104/22-77 z dne 22. 1. 2026 (Uradni list RS, št. 11/26, v nadaljnjem besedilu: odločba Ustavnega sodišča), v delu (prehodne določbe), kjer je bila ugotovljena neskladnost ZVO-2 z Ustavo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Ustava). Ta predpis hkrati ureja tudi informacijske sisteme na področju varstva okolja.

Glede odločbe Ustavnega sodišča

Ustavno sodišče je prejelo pobudi za začetek ocene ustavnosti ZVO-2 v delu, ki ureja sistem proizvajalčeve razširjene odgovornosti (v nadaljnjem besedilu: PRO) in prehodno obdobje za uveljavitev tega sistema. Pobudnici sta bili družbi Interzero, d.o.o., Ljubljana, ter Surovina, d.o.o., Maribor. Pobudnika sta zatrjevala, da sta poglavje 2.2 in 275. člen ZVO-2 v neskladju z 2., 3.a, 14., 33. in 74. členom Ustave, 16. in 17. členom Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016) in 1. členom Prvega protokola h konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94, 56., 102. in 106. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije (prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47), zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta (EU) 2025/504 z dne 11. marca 2025 o spremembi Protokola št. 5 o Statutu Evropske investicijske banke (UL L št. 2025/504 z dne 14. 3. 2025), Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 365, 31. 12. 1994, zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 2025/90315 z dne 9. 4. 2025) ter Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312, z dne 22. 11. 2008, str. 3), nazadnje popravljena s Popravkom (UL L št. 2026/90393 z dne 21. 5. 2026), v nadaljnjem besedilu: Okvirna direktiva o odpadkih. Pobudnika sta zatrjevala, da je z navedenimi določbami ZVO-2 poseženo v njihova pričakovana pravna upravičenja in kršeno načelo zaupanja v pravo. Do situacije, ko bi v perspektivi gospodarski subjekti, ki izvajajo dejavnost skupnega izpolnjevanja obveznosti PRO, morali prenehati delovati, pa naj bi prišlo nepričakovano.

Na pobudo za oceno ustavnosti citiranega poglavja oziroma prehodne določbe ZVO-2 je odgovorila Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada), dodatna pojasnila pa je podalo tudi ministrstvo, pristojno za okolje.

Vlada je v odgovoru zavrnila očitke pobudnikov za oceno ustavnosti navedenega pododdelka in prehodne določbe ZVO-2. Pojasnila je, da Okvirna direktiva o odpadkih določa minimalne zahteve sistema PRO, ki jih je bilo treba prenesti v notranjo zakonodajo. Po mnenju Vlade so bili za prenos te direktive sprejeti ustrezni in zakoniti ukrepi. Cilj sistema PRO ni le zasledovanje ekonomske učinkovitosti, pač pa tudi uspešno ločeno zbiranje odpadkov, ozaveščanje in informiranje o pomenu preprečevanja njihovega nastanka ter ponovni uporabi in vračanju proizvodov, za katere velja PRO. Prav tako pa naj bi bila posledica uvedbe sistema PRO sprememba vedenjskih vzorcev vseh udeležencev uporabe proizvodov ter zagotovitev ustreznega ravnanja z odpadki iz proizvodov na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Ekonomska učinkovitost je v celoti podrejena izpolnjevanju obveznosti PRO in ne opravljanju dejavnosti z namenom pridobivanja dobička. Sistem PRO je namenjen preprečevanju nastajanja odpadkov ter zagotavljanju njihovega recikliranja in ponovne uporabe.

Ministrstvo, pristojno za okolje, je na argumente Vlade dodalo, da je bil cilj uvedbe sistema PRO v ZVO-2 trajno, kakovostno in ekonomično zagotavljanje sistema PRO, ki bo omogočil zdravo življenjsko okolje in čim cenejše proizvode na trgu za potrošnike. Uvedba sistema PRO je namenjena varstvu okolja in doseganju okoljskih ciljev. Izpodbijane določbe pa služijo zagotavljanju pravice do zdravega življenjskega okolja, s čimer javni interes prevladuje nad interesom posameznikov (pobudnikov).

Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-104/22 z dne 19. 5. 2022 (Uradni list RS, št. 81/22) začasno zadržalo izvrševanje tretjega in četrtega odstavka 37. člena, četrtega do devetega in enajstega odstavka 38. člena, prvega odstavka 40. člena, 41. člena ter prvega, tretjega, četrtega, petega, šestega, osmega in devetega odstavka 275. člena ZVO-2. Z dopolnilnim sklepom št. U-I-104/22 z dne 14. 11. 2022 (Uradni list RS, št. 160/22) pa je določilo način zadržanja izvrševanja citiranih zakonskih določb. Določilo je, da se od 1. 1. 2023 do končne odločitve Ustavnega sodišča namesto 34. do 53. člena, 274. člena ter drugega in petega odstavka 275. člena ZVO-2 uporabljajo deveti do petnajsti odstavek 20. člena ZVO-1 ter podzakonski predpisi, ki urejajo izvajanje sistema PRO za posamezne proizvode.

V sklepu št. U-I-104/22 z dne 29. 9. 2022 je Ustavno sodišče sklenilo, da sta pobudnika izkazala pravni interes za presojo ustavnosti prvega do četrtega odstavka 37. člena, prvega in tretjega do dvanajstega odstavka 38. člena, devetega odstavka 39. člena, prvega in petega odstavka 40. člena, 41. člena, tretjega in četrtega odstavka 43. člena, prvega, tretjega, četrtega, petega, šestega, osmega in devetega odstavka 275. člena in drugega odstavka 321. člena ZVO-2 ter je v tem delu pobudo za presojo ustavnosti sprejelo. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 25. člena, osmega odstavka 34. člena ter prvega in tretjega odstavka 267. člena ZVO-2 je zavrglo, za prvi odstavek 47. člena ZVO-2 pa zavrnilo.

S sklepom št. U-I-104/22 z dne 14. 3. 2023 (Uradni list RS, št. 48/23 in 54/23 – popr.) je Ustavno sodišče postopek za oceno ustavnosti izpodbijanih določb ZVO-2 prekinilo do odločitve Sodišča Evropske unije v postopku predhodnega odločanja glede razlage posameznih vprašanj v zvezi z nekaterimi predpisi in akti Evropske unije. Sodišče Evropske unije je na zastavljena vprašanja odgovorilo z naslednjimi poudarki (povzeto):

- drugi odstavek 106. člena PDEU je treba razlagati tako, da je treba pravno osebo, ki ima na eni strani izključno pravico do opravljanja dejavnosti izpolnjevanja obveznosti PRO in ki mora na drugi strani to dejavnost opravljati nepridobitno, šteti za podjetje, pooblaščen za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, če je bila ta pravna oseba dejansko pooblaščen za izpolnjevanje obveznosti javne službe ter če so narava, trajanje in obseg teh obveznosti jasno opredeljeni v nacionalnem pravu;
- 8. in 8.a člen Okvirne direktive o odpadkih je treba razlagati tako, da ob upoštevanju načela sorazmernosti ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, s katero je:
 - uveden monopol z ustanovitvijo organizacije, pooblaščen za skupno izvajanje obveznosti PRO, tako da ima ta organizacija izključno pravico za opravljanje te dejavnosti za določeno kategorijo proizvodov, hkrati pa je določeno tako, da *ex lege* prenehanje veljavnosti dovoljenj kot tudi *ex lege* prenehanje veljavnosti vseh pogodb, vendar le, če na eni strani to ureditev spremlja vzpostavitev regulativnega okvira,

ki zagotavlja, da bo lahko ta monopolist dejansko dosledno in sistematično uresničeval cilja varstva okolja in varovanja javnega zdravja, in če na drugi strani navedena ureditev določa prilagoditve uporabe novih pravil, s katerimi se je mogoče izogniti pretiranemu bremenu za zadevne gospodarske subjekte, zlasti dovolj dolgo prehodno obdobje, da se ti lahko prilagodijo spremembam, ali sistem primerne nadomestila za škodo, ki jo utrpijo,

- tej organizaciji naloženo, da svojo dejavnost opravlja nepridobitno,
- za proizvajalce, za katere veljajo obveznosti PRO in ki dajejo na trg najmanj 51 % celotne količine iste kategorije proizvodov, za katere velja PRO, določena obveznost, da ustanovijo tako organizacijo in imajo v njej poslovni delež,
- za lastnike poslovnega deleža v tej organizaciji določeno, da morajo biti proizvajalci na zadevnem trgu,
- za te proizvajalce določena prepoved opravljanja dejavnosti zbiranja in obdelave odpadkov ter prepoved kapitalskih in sorodstvenih povezav med navedeno organizacijo, člani njenega poslovnega organa in proizvajalcu, ki imajo poslovni delež v njej, na eni strani, ter osebami, ki zbirajo in obdelujejo odpadke, in osebami, ki imajo glasovalno pravico v organu upravljanja ali organu nadzora navedene organizacije na drugi strani,
- določeno obvezno skupno izpolnjevanje obveznosti PRO za proizvajalce proizvodov, za katere PRO velja, in tem proizvajalcem naloženo, da s to organizacijo sklenejo pogodbo, a le, če te obveznosti spremljajo zadostna procesna jamstva, zlasti v zvezi z morebitnimi nasprotji interesov ali neugodnim konkurenčnim položajem, s čimer je mogoče preprečiti kakršno koli pretirano breme za zadevne proizvajalce pri opravljanju njihove gospodarske dejavnosti, ki bi bilo posledica samovoljnih ali nepredvidljivih vplivov na njihova pogodbeno razmerja.

Na podlagi izvedenega postopka je bilo z odločbo Ustavnega sodišča tako ugotovljeno, da prvi do četrty odstavek 37. člena, prvi in tretji do dvanajsti odstavek 38. člena, deveti odstavek 39. člena, prvi in peti odstavek 40. člena, 41. člen, tretji in četrty odstavek 43. člena, četrty, peti, šesti, osmi in deveti odstavek 275. člena in drugi odstavek 321. člena ZVO-2 niso v neskladju z Ustavo.

Nadalje pa je Ustavno sodišče ugotovilo, da sta prvi in tretji odstavek 275. člena ZVO-2 v neskladju z Ustavo, kolikor urejata proizvajalce, ki morajo svojo obveznost PRO izpolnjevati v okviru sistema skupnega izpolnjevanja obveznosti PRO, in vsebino prepovedanega ravnanja. V ostalem delu pa prvi odstavek 275. člena ZVO-2 ni v neskladju z Ustavo.

Ustavno sodišče je na podlagi prvega odstavka 48. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20, 92/21, 22/25 in 57/25 – ZF, v nadaljnjem besedilu: ZUstS) izdalo ugotovitveno odločbo. Razveljavitev prvega in tretjega odstavka 275. člena ZVO-2 ni mogoča, saj je Ustavno sodišče le delno ugotovilo protiustavnost teh določb. Na podlagi drugega odstavka ZUstS je zakonodajalcu naložilo, naj ugotovljeno protiustavnost odpravi v šestih mesecih od objave odločbe Ustavnega sodišča v Uradnem listu Republike Slovenije.

Glede informacijskih sistemov na področju varstva okolja

Sistem varstva okolja v Republiki Sloveniji temelji na številnih upravnih in drugih postopkih, ki jih morajo izvajati povzročitelji obremenitev, nosilci posegov, izvajalci monitoringa ter pristojni državni organi. Kljub postopni informatizaciji posameznih segmentov v preteklih letih celovita digitalna podpora tem postopkom še ni vzpostavljena. Obstoječe informacijske rešitve so razdrobljene, tehnološko zastarele ali pa pokrivajo le posamezne faze postopkov, kar povzroča neučinkovitosti, administrativne obremenitve in omejuje kakovost podatkov, ki so ključni za odločanje in nadzor.

V praksi to pomeni, da se številni postopki še vedno vodijo v papirni obliki ali prek nepovezanih elektronskih obrazcev, kar otežuje sledljivost, podaljšuje čas obravnave in povečuje tveganje za napake. Poleg tega obstoječa zakonodaja ne zagotavlja enotne pravne podlage za obvezno elektronsko vlaganje vlog, enotno identifikacijo uporabnikov, povezovanje informacijskih rešitev z državnimi registri ter upravljanje uporabniških pravic.

Poleg tega se postopki oziroma sporočanje podatkov izvajajo prek različnih, med seboj nepovezanih sistemov ali celo izven informacijskih rešitev. To lahko povzroča podvajanje teh podatkov, zamudne ročne

vnose ter oteženo spremljanje in nadzor. Ta dejanja so namreč kompleksna, lahko vključujejo več različnih horizontalnih nivojev znotraj organa ali celo vključevanje več pristojnih organov.

Poseben izziv trenutne ureditve prinaša tudi nepovezanost podatkovnih baz oziroma sistemov z drugimi uradnimi bazami. Avtomatski zajem in uparjanje podatkov tako nista vzpostavljena, kar zopet pomeni zamudnost postopkov in tveganje za napake, do katerih pri fizičnih vnosih z večjo verjetnostjo lahko pride. Informatizacija vnosov je tako nujna, da se s čim večjo natančnostjo zagotavljajo enotni podatki v vseh evidencah, zmanjšujejo zamudni ročni vnosi, zagotavlja sledljivost in nadzor in povezujejo informacijske rešitve.

Poleg vnosov, povezanih s podajo vlog v različnih upravnih postopkih, pa so težava tudi obstoječi formati poročanja podatkov, npr. podatkov o obratovalnem monitoringu. Natančnost teh podatkov pa je ključna za nadzor nad emisijami in izpolnjevanjem okoljskih obveznosti. Poročanje, ki ni informatizirano in avtomatizirano, seveda pomeni lahko neenotne formate, potrebo po (vsaj delni) ročni obdelavi, predstavlja do določene mere omejitve avtomatizirane analitike in seveda ne omogoča ustreznega povezovanja z drugimi evidencami oziroma registri, iz katerih se lahko pridobivajo oziroma posredujejo podatki.

ZVO-2 je v tem delu pomanjkljiv, saj ne vsebuje podlag, s katerimi bi se (posamezne) informacijske rešitve lahko uveljavile (obvezno vlaganje vlog, vodenje postopkov, izdaja aktov, poročanje,...). Prav tako ne vsebuje:

- obveznosti elektronskega vlaganja vlog,
- enotnih pravil o identifikaciji uporabnikov prek SI-PASS oziroma ustreznimi sredstvi elektronske identifikacije,
- določb o povezovanju informacijskih rešitev med seboj in z drugimi državnimi registri oziroma evidencami,
- pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov za upravljanje uporabniških pravic,
- določb o dostopu pristojnih organov do informacijskih rešitev.

Na podlagi navedenega je zaključiti, da je vključitev ustreznih podlag v ZVO-2 nujna za vzpostavitev sodobnih, povezanih in varnih informacijskih rešitev. Te rešitve bodo kot informacijski sistemi omogočale učinkovito izvajanje postopkov varstva okolja, zmanjšanje administrativnih bremen ter izboljšanje kakovosti podatkov. Predlagane dopolnitve ZVO-2 tako predstavljajo ključen korak k digitalni transformaciji sistema varstva okolja in k učinkovitejšemu izvajanju nalog pristojnih organov na tem področju.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Predlagane spremembe ZVO-2 sledijo več skupinam ciljev, ki izhajajo iz zahteve po implementaciji odločbe Ustavnega sodišča ter iz potreb digitalizacije postopkov.

Kot posebne cilje predloga zakona je treba izpostaviti naslednje:

- digitalizacijo postopkov varstva okolja in s tem vzpostavitev enotnih, celovitih in medsebojno povezanih elektronskih postopkov, zmanjšanje administrativnih bremen ter zagotavljanje sledljivosti, preglednosti in pravne varnosti;
- izboljšanje učinkovitosti upravnih in drugih postopkov;
- zagotavljanje pravne varnosti in enotnosti postopkov;
- varstvo osebnih podatkov;
- zagotovitev skladnosti ZVO-2 z odločbo Ustavnega sodišča;
- zagotovitev predvidljivost in pravne varnosti za vse zavezanke v sistemu PRO in preprečitev izogibanja obveznostim v prehodnem obdobju.

Uresničevanje ciljev se bo spremljalo skozi izvajanje zakonodaje, vzpostavitev in delovanje informacijskih sistemov in odpravo ugotovljene neskladnosti ZVO-2 z Ustavo.

2.2 Načela

Predlagane spremembe ZVO-2 zasledujejo temeljna načela varstva okolja, upravnega postopanja, digitalne preobrazbe javne uprave ter načela, ki izhajajo iz odločbe Ustavnega sodišča. Poleg obstoječih načel ZVO-2 predlog uvaja tudi novo načelo elektronskega poslovanja, ki predstavlja pomembno sistemsko nadgradnjo.

Predlog zakona sledi zlasti:

- načelu preventive in previdnosti;
- načelu odgovornosti povzročitelja obremenitve;
- načelu sodelovanja;
- načelu javnosti.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Predlagane spremembe ZVO-2 sledijo več skupinam ciljev, ki izhajajo iz zahteve po implementaciji odločbe Ustavnega sodišča ter iz potreb digitalizacije postopkov.

Uresničevanje ciljev se bo spremljalo skozi izvajanje zakonodaje, vzpostavitev in delovanje informacijskih sistemov in odpravo ugotovljene neskladnosti ZVO-2 z Ustavo.

Kot posebne cilje predloga zakona je treba izpostaviti naslednje:

- digitalizacijo postopkov varstva okolja in s tem vzpostavitev enotnih, celovitih in medsebojno povezanih elektronskih postopkov, zmanjšanje administrativnih bremen ter zagotavljanje sledljivosti, preglednosti in pravne varnosti;
- izboljšanje učinkovitosti upravnih in drugih postopkov;
- zagotavljanje pravne varnosti in enotnosti postopkov;
- varstvo osebnih podatkov;
- zagotovitev skladnosti ZVO-2 z odločbo Ustavnega sodišča;
- zagotovitev predvidljivost in pravne varnosti za vse zavezanke v sistemu PRO in preprečitev izogibanja obveznostim v prehodnem obdobju.

2.2 Načela

Predlagane spremembe ZVO-2 zasledujejo temeljna načela varstva okolja, upravnega postopanja, digitalne preobrazbe javne uprave ter načela, ki izhajajo iz odločbe Ustavnega sodišča. Poleg obstoječih načel ZVO-2 predlog uvaja tudi novo načelo elektronskega poslovanja, ki predstavlja pomembno sistemsko nadgradnjo.

Predlog zakona sledi zlasti:

- načelu preventive in previdnosti;
- načelu odgovornosti povzročitelja obremenitve;
- načelu sodelovanja;
- načelu javnosti.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona se nanaša na dve ključni vsebini, kot opisano že v poglavju »Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona«.

V nadaljevanju sta rešitvi opisani za vsak sklop posebej, kakor sledi.

Poglavitne rešitve v zvezi z odločbo Ustavnega sodišča

Kot že navedeno, je Ustavno sodišče na podlagi prvega odstavka 48. člena ZUstS izdalo ugotovitveno odločbo. Razveljavitev prvega in tretjega odstavka 275. člena ZVO-2 ni mogoča, saj je Ustavno sodišče le

delno ugotovilo protiustavnost teh določb. Na podlagi drugega odstavka ZUstS je zakonodajalcu naložilo, naj ugotovljeno protiustavnost odpravi v šestih mesecih od objave odločbe Ustavnega sodišča v Uradnem listu Republike Slovenije.

Prvi in tretji odstavek 275. člena ZVO-2 skupaj tvorita prekrškovno normo. V prvem odstavku so podani znaki prepovedanega ravnanja, tretji odstavek pa določa sankcijo. Ustavno sodišče je ugotovilo, da je zakonodajalec nejasno določil, opustitev katerega dejanja pomeni vsebino prepovedanega ravnanja za konkretnega proizvajalca. Ker je eden od zakonskih znakov kaznovalne norme vsebinsko nedoločljiv, to pomeni tudi nedoločljivost kaznovalne norme. Ustavno sodišče je zato ocenilo, da prvi in tretji odstavek 275. člena ne zadostita zahtevam, ki izhajajo iz načela lex certa, in sta zato v neskladju s prvim odstavkom 28. člena Ustave.

Kot izhaja iz obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča, mora zakonodajalec natančno določiti, opustitev katerega ravnanja pomeni, da je konkretni proizvajalec izpolnil zakonske znake prekrška.

Ustavno sodišče je zaradi poteka rokov nadalje določilo nove roke za uveljavitev spremenjene zakonske ureditve, ni pa posegalo v način prehoda v spremenjeni sistem PRO, kot je določen v ZVO-2. Štelo je, da je prehodni režim v ZVO-2 urejen tako, da bo sistem PRO ves čas deloval neprekinjeno in učinkovito. V 7. točki odločbe Ustavnega sodišča je tako rokovno določena zaveza obstoječih proizvajalcev glede ustanovitve organizacije za izpolnjevanje obveznosti PRO.

Predlog zakona zato v določbo prvega odstavka 275. člena ZVO-2 ne posega, saj je vanjo poseglo že Ustavno sodišče, odločba Ustavnega sodišča pa je neposredno izvršljiva. Se je pa osredotočil na ta odstavek v povezavi s sankcijo za opustitev dolžnega ravnanja, kot je bila ta določena v tretjem odstavku 275. člena ZVO-2, ki je bil v povezavi s sankcioniranjem proizvajalcev, kateri morajo svoje obveznosti PRO izpolnjevati v okviru skupnega izpolnjevanja obveznosti. Ob tehtanju možnih učinkov ter z namenom odprave ugotovljene neskladnosti z Ustavo je v predlogu zakona določba tretjega odstavka 275. člena ZVO-2 tako črtana. Ob upoštevanju 7. točke odločbe Ustavnega sodišča je pričakovati, da bo konkretizacija te norme bolj smiselna s sodelovanjem z deležniki ter ustvarjanju ustreznega systemskega okolja, da bodo ti k ustanovitvi organizacije učinkovito pristopili. Ta prvi korak mora temeljiti na vzajemnem, sodelovanju, zaupanju in proaktivnem pristopu.

Dodan je prekršek, ki se nanaša na obstoječe proizvajalce proizvodov, v zvezi s prilagoditvijo izpolnjevanja obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti (PRO) v prehodnem obdobju. Naslavlja obstoječe proizvajalce, ki morajo pristopiti k skupnemu načrtu za izpolnjevanje obveznosti PRO, ter obstoječe proizvajalce, ki k skupnemu načrtu ne pristopijo, vendar morajo v tem primeru pridobiti dovoljenje za samostojno izpolnjevanje teh obveznosti. Ta ureditev zadošča zahtevi po konkretizaciji prekrškovne sankcije ravnanja, da bo skladno z zahtevami iz 8. in 9. točke Odločbe U-I-104/22-77, in s tem implicitno odpravlja ugotovljeno neustavnost.

Poglavitne rešitve v zvezi z informacijskimi rešitvami na področju varstva okolja

Predlog zakona uvaja celovito digitalizacijo postopkov varstva okolja z vzpostavitvijo treh ključnih informacijskih sistemov ter z uvedbo novega načela elektronskega poslovanja. S tem se elektronsko vlaganje vlog, prijav, najav in poročil določa kot privzeti način poslovanja po ZVO2, kar predstavlja pomembno systemsko posodobitev in uskladitev z razvojem e-uprave ter načeli učinkovitega, preglednega in sledljivega upravnega poslovanja.

Obstoječe skupne informacijske rešitve, na katere se sklicujejo Smernice Ministrstva za digitalno preobrazbo za razvoj informacijskih rešitev (<https://nio.gov.si/products/smernice%2Bmju%2Bza%2Brazvoj%2Binformacijskih%2Bresitev?release=1.1>), v nadaljnjem besedilu: Smernice) ne omogočajo izvajanja postopkov, ki vključujejo obsežne tehnične priloge, verzioniranje dokumentacije, strokovne presoje, integracije z več registri ter podporo celotnemu upravnemu postopku. Rešitve, kot so Jedro elektronskih obrazcev (JEP), SPOT ali eUprava, so primerne kot vstopna točka, ne pa kot platforma za izvedbo postopkov, ki jih ureja Zakon o varstvu okolja in v večini pomenijo prenos zahtev prava Evropske unije.

Smernice glede uporabe obstoječih rešitev sicer usmerjajo na Katalog | Portal NIO (https://nio.gov.si/catalog?field_id=61dc4e92-4442-480a-b98c-0155e69eed8b). Filtriranje področja okolje poda rezultate, npr. »Portal Prostor«, »Atlas Okolja«, kar prav tako nista ustrezni obstoječi rešitvi, ki bi ju lahko uporabili za potrebe informatizacije vlog, upravnih aktov oz. kompleksnejših rešitev za potrebe ministrstva, pristojnega za prostor, in Agencije Republike Slovenije za okolje.

Pri pripravi informacijskih rešitev se je Smernicam sledilo v možnem obsegu, kot je predstavljeno tudi v nadaljevanju.

Vse predlagane informacijske rešitve bodo kot informacijski sistemi dostopne prek portala gov.si in eUprave, kar zagotavlja enotno uporabniško izkušnjo in sledi Smernicam, sama obdelava pa bo potekala v namenskih sistemih.

IS ePresoje je že razvit kot modul znotraj obstoječega Prostorskega informacijskega sistema (PIS), kar predstavlja razvoj skladu s Smernicami, kot navedeno zgoraj.

IS Dovoljenja in IS Monitoring sta bila razvita ločeno (predvsem posledica reorganizacije državne uprave, ko so upravni postopki, torej vključno vsa okoljevarstvena dovoljenja, pooblastila za izvajanje obratovalnega monitoringa in drugo, z Agencije Republike Slovenije za okolje prešle na ministrstvo, pristojno za okolje) zaradi specifičnih pravnih podlag, različnih uporabniških skupin in tehničnih zahtev. Vendar sta medsebojno povezana in se bosta vzdrževala v okviru ene pogodbe, s čimer se preprečuje podvajanje stroškov.

Vsi trije informacijski sistemi uporabljajo skupne gradnike (SI-PASS, državni računalniški oblak, varnostne politike, revizijske sledi), kar pomeni, da predlog zakona sledi Smernicam v delu, kjer je to izvedljivo. Odstopanja so utemeljena z naravo postopkov in zahtevami, ki jih obstoječe generične rešitve ne morejo podpreti.

Začetek obvezne uporabe teh informacijskih sistemov je predviden s 1. januarjem 2027.

Informacijski sistem za vlaganje vlog v upravnih in drugih postopkih (»IS Dovoljenja«, 17.b člen)

Predlog zakona določa vzpostavitev enotnega informacijskega sistema, ki bo omogočala elektronsko vlaganje vlog v postopkih po ZVO-2, vključno z vlogami za okoljevarstvena dovoljenja, dejavnosti ravnanja z odpadki ter pooblastila za izvajanje obratovalnega monitoringa. IS bo povezan z IS iz 150.a člena, Poslovnim registrom Slovenije, kar omogoča avtomatsko pridobivanje podatkov ter zmanjšuje administrativna bremena in napake pri vlaganju vlog. IS pa vsebuje tudi podatke, potrebne za odločanje v zadevnem postopku, pridobljene iz Katastra nepremičnin in Registra prostorskih enot ter podatke o subjektu vpisa, ki ni vpisan v Poslovni register Slovenije.

Uporabniki se bodo identificirali prek SI-PASS, kar zagotavlja visoko raven varnosti, sledljivosti in enotnega upravljanja uporabniških pravic. Informacijski sistem bo omogočal tudi pooblastitev drugih oseb, kar povečuje fleksibilnost in dostopnost sistema.

V posebej določenih primerih bo vlagatelj še vedno moral predložiti tudi vlogo v fizični obliki.

Informacijski sistem za predhodni postopek presoje vplivov na okolje (»e-Presoje«, 90.a člen)

Predlog zakona informatizira predhodni postopek presoje vplivov na okolje. Informacijski sistem bo omogočal elektronsko vlaganje vlog in elektronsko vodenje postopka ter povezovanje s Poslovnim registrom Slovenije, vsebuje pa tudi druge podatke, potrebne za izvedbo predhodnega postopka, ki so pridobljeni iz Katastra nepremičnin in Registra prostorskih enot ter podatke o subjektu vpisa, ki ni vpisan v Poslovni register Slovenije. S tem se zagotavlja hitrejša obravnava vlog, večja preglednost postopkov ter zmanjšanje administrativnih bremen za nosilce posegov.

Informacijski sistem e-Presoje bo del prostorskega informacijskega sistema, kar omogoča dolgoročno integracijo prostorskih, okoljskih in upravnih podatkov.

Informacijski sistem za sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa (»IS Monitoring«, 150.a člen)

Predlog zakona določa vzpostavitev informacijskega sistema za sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa, ki bo povezana z informacijskim sistemom za vloge (17.b člen), Poslovnim registrom Slovenije in katastrom nepremičnin. Informacijski sistem bo omogočal strukturirano, avtomatizirano in telemetrično sporočanje podatkov, kar bo bistveno izboljšalo kakovost podatkov, nadzor nad obremenitvami ter poročanje.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

- Predpis ima učinek na blagajne javnega financiranja (državni proračun, občinski proračuni ter pokojninska in zdravstvena blagajna) oziroma drugih subjektov javnega sektorja.

Finančne posledice vzpostavitve IS Monitoring:

Agencija RS za okolje je med leti 2022 in 2026 razvijalo IS Monitoring iz 150.a člena. Sredstva za leto 2026 so zagotovljena na NRP 2550-22-0013 – Zeleni slovenski lokacijski okvir, v višini 1.584.959,24 EUR na PP 221462 - C2K7IK Zeleni slovenski lokacijski okvir- NOO-MOP-MOPE-ARSO, sredstva za DDV v višini 282.503,00 EUR pa na PP 231706 – Plačilo DDV za NOO, sredstva Podnebnega sklada v višini 1.227.927,12 EUR na PP 231758.

Agencija RS za okolje, ima za leto 2026, za vzdrževanje in nadgradnje IS Monitoring na voljo 150.000,00 EUR na PP 231354, NRP 2571-24-0001 ter za leti 2027 in 2028, na voljo 400.000,00 EUR, na PP 231750, NRP 2581-27-0008.

Finančne posledice vzpostavitve IS ePresoje:

Sklenjena je pogodba za vzdrževanje in nadgradnje informacijskega sistema za obdobje 36 mesecev. Sredstva so zagotovljena na proračunski postavki PP 251027 – Informacijski sistemi s področja okolja; na projektu št. 2550-21-0041 Vzdrževanje in nadgradnja PIS in sicer za leto 2026 v višini 703.818,00 EUR in za leto 2027 v višini 734.305,80 EUR.

Finančne posledice vzpostavitve IS Dovoljenja:

Ministrstvo za okolje in prostor je med leti 2023 in 2026 razvijalo Informacijski sistem IS Dovoljenja iz 17.b člena. Sredstva za leto 2026 so zagotovljena na NRP 2550-22-0013 – Zeleni slovenski lokacijski okvir, v višini 219.581,05 EUR na PP 230224 - C2K7IK Zeleni slovenski lokacijski okvir- NOO-MOPE, sredstva za DDV v višini 48.307,83 EUR pa na PP 241093 – Plačilo DDV za NOO.

Ministrstvo za okolje in prostor je med leti 2024 in 2026 razvijalo Informacijski sistem ePresoje iz 90.a člena. Sredstva za leto 2026 so zagotovljena na NRP 2550-22-0013 – Zeleni slovenski lokacijski okvir, v višini 85.584,00 EUR na PP 230224 - C2K7IK Zeleni slovenski lokacijski okvir- NOO-MOPE, sredstva za DDV v višini 18.828,48 EUR pa na PP 241093 – Plačilo DDV za NOO.

Ministrstvo za okolje in prostor načrtuje vzdrževanje in nadgradnje informacijskega sistema IS Dovoljenja iz 17.b člena in ima za leto 2026 zagotovljenih 250.000,00 EUR na NRP 2571-24-0001 Investicijsko - informacijska podpora ARSO 2025 – 2028, PP 251027 - Informacijski sistem s področja okolja, za leto 2027 pa 723.117,20 EUR na NRP 2580-27-0013 IS Dovoljenja - vzdrževanje in nadgradnje, PP 251027 - Informacijski sistem s področja okolja, ostanek potrebnih sredstev za leto 2027 pa je načrtovan z rebalansom proračuna 2027-2028.

Skupna pravica porabe proračunskih sredstev za izvedbo predlaganih rešitev v členih 17.b, 90.a in 150.a členu je v tekočem letu 4.421.508,72 EUR in v letu, ki sledi, t.j v letu 2027 pa 1.857.423,00 EUR .

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4. Navedba, da so sredstva za izvajanje zakona v državnem proračunu zagotovljena, če predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v sprejetem državnem proračunu pri proračunskem uporabniku Ministrstvo za okolje in prostor, ter Agencija RS za okolje, na proračunskih postavkah. PP 230224 - C2K7IK Zeleni slovenski lokacijski okvir-SGI-NOO-MOP-GURS, PP241093 – DDV za NOO - MOPE, PP251027 - Informacijski sistem s področja okolja, PP231758 -Sklad za podnebne spremembe, PP231706- Plačilo DDV za NVO-ARSO in PP221462-C2KZIK - Zeleni slovenski lokacijski okvir-NOO-MOP-MOPE-ARSO.

5. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu Evropske unije

5.1 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Drugi pravni sistemi niso bili predmet proučevanja.

5.2 Prikaz ureditve v pravnem redu Evropske unije

Predlog ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

5.3 Prikaz ureditve v posameznih državah članicah Evropske unije

Estonija

V Estoniji je PRO urejena v Zakonu o odpadkih (Jäätmeseadus) v poglavju z naslovom: »Preprečevanje nastajanja odpadkov in zmanjševanje količin ter nevarnih lastnosti odpadkov«. PRO je v estonskem Zakonu o odpadkih predpisana za proizvajalce baterij in akumulatorjev, proizvajalce motornih vozil, električne in elektronske opreme, proizvajalce pnevmatik ter plastike iz kmetijstva. Proizvajalci navedenih proizvodov, danih na trg Estonije, morajo na svoje stroške zagotoviti zbiranje odpadkov, nastalih iz teh proizvodov, ter zagotoviti njihovo predelavo ali odstranjevanje.

Proizvajalci proizvodov (v nadaljnjem besedilu: proizvajalci) se morajo vpisati v evidenco oziroma register proizvodov (angleško: »register of products of concern«), v katerem so podatki o proizvodih, danih na trg Estonije, podatki o proizvajalcih ter podatki o predelavi odpadkov, nastalih iz proizvodov.

Proizvajalci zagotavljajo obveznosti PRO (zbiranje in predelava ali odstranjevanje odpadkov, ki nastanejo iz proizvodov) bodisi individualno bodisi tako, da svoje obveznosti s pogodbo prenesejo na nepridobitno

organizacijo ali drugo združenje, oziroma tako, da se pridruži nepridobitni organizaciji ali drugemu združenju.

Ta nepridobitna organizacija oziroma drugo združenje je v angleškem besedilu zakona o odpadkih poimenovana »producers' responsibility organisation« (v nadaljnjem besedilu: PR-organizacija) in mora biti neprofitna, njeni člani pa so izključno proizvajalci ali združenja proizvajalcev. Njen glavni cilj je organiziranje in/ali financiranje zbiranja ter predelave odpadkov iz proizvodov, opredeljenih v tem zakonu.

Naloge PR-organizacije so tudi zagotavljanje dostopa do njenih storitev vsem proizvajalcem, za katere velja PR, pod enakimi pogoji; zaračunavanje (pod enakimi pogoji) pristojbin proizvajalcem, ki so prenesli svoje obveznosti s pogodbo ali pa so se pridružili PR-organizaciji, in sicer na podlagi njihovega tržnega deleža na trgu proizvodov za tovrstne proizvode; zagotavljanje dostopnosti podatkov o zbiranju in predelavi odpadkov ministrstvu za okolje in osebam, ki imajo pravico nadzora.

Proizvajalec, ki je s pisno pogodbo prenesel obveznosti, določene s tem zakonom, na PRO-organizacijo in je izpolnil svoje obveznosti do te PR-organizacije, ni odgovoren za doseganje ciljev predelave in recikliranja odpadkov zadevnih proizvodov, temveč je za te obveznosti odgovorna PR-organizacija.

Danska

Danska uporablja centraliziran digitalni portal za presoje vplivov na okolje, ki omogoča:-

- enotno oddajo vlog,
- preglednost postopkov,
- vključevanje javnosti,
- digitalno upravljanje dokumentacije.

Danska predstavlja dobro prakso pri digitalizaciji okoljskih postopkov, zlasti pri EIA, in je bila vključena v študijo mednarodnih praks za digitalizacijo okoljskih dovoljenj.

Slovaška

PRO je urejena z Zakonom o odpadkih v posebnem poglavju, velja pa za električno in elektronsko opremo, baterije in akumulatorje, embalažo, motorna vozila, gume in še za nekatere neembalažne proizvode (angleško: »non-packaging products«).

Obveznosti PRO so natančno predpisane, tako glede proizvodov kot tudi odpadkov iz teh proizvodov. Če ni drugače določeno v posameznem podpoglavju, proizvajalec zagotavlja izpolnjevanje obveznosti PRO, povezanih z odpadki iz proizvodov tako, da vzpostavi svoj sistem individualnega ravnanja z odpadki iz proizvodov ali pod okriljem PR-organizacije in njenega sistema kolektivnega ravnanja s temi odpadki.

Sistem kolektivnega ravnanja z odpadki je skupek medsebojno povezanih dejavnosti deležnikov na področju ravnanja z odpadki. Namen teh dejavnosti je zagotoviti celovito zbiranje in obdelavo določenega toka odpadkov iz proizvodov skupaj s pripravo za vnovično uporabo in recikliranjem. Sistem je vzpostavljen s pogodbenimi razmerji med PR-organizacijo in drugimi subjekti na trgu ravnanja z odpadki – z namenom izpolnitve določenih obveznosti.

Ko proizvajalec sklene pogodbo s PR-organizacijo, se njegove obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti prenesejo nanjo, razen obveznosti, povezanih z doseganjem okoljskih ciljev in zagotavljanjem predelave in recikliranja najmanj v obsegu, kot je določen s predpisi.

Zakon o odpadkih predpisuje, da je PR-organizacija pravna oseba s sedežem na Slovaškem, njeni ustanovitelji ter lastniki in upravljavci so izključno proizvajalci določenega proizvoda s sedežem na Slovaškem. PR-organizacija skladno z izdanim dovoljenjem in na podlagi pogodbe o zagotavljanju izpolnjevanja določenih obveznosti izpolnjuje te obveznosti za proizvajalce, ki jih zastopa. Dejavnost opravlja kot nepridobitno. Ustanovitelj, lastnik ali upravljavec PR-organizacije ne more biti oseba, ki ima neposredno ali posredno kakršnekoli lastniške, odločevalske ali volilne pravice pri lastniku ali upravljavcu

naprave za zbiranje, recikliranje, predelavo ali odstranjevanje odpadkov, za katere skrbi PR-organizacija (na Slovaškem ali v drugi državi članici), ali v drugi PR-organizaciji, ki ima dovoljenje za enake odpadke.

PR-organizacija mora: a) vzpostaviti, financirati, upravljati in vzdrževati funkcionalni sistem za kolektivno ravnanje z odpadki v celotnem obdobju, za katero ima dovoljenje, b) pod nediskriminatornimi pogoji skleniti pogodbo z vsakim proizvajalcem, ki to želi, razen v določenih okoliščinah (stečaj, nepravilne obveznosti do druge PR-organizacije, noče sprejeti splošnih pogojev ipd.), c) biti skladna s pogoji v izdanem dovoljenju, d) zagotavljati ravnanje z odpadki v imenu vseh proizvajalcev glede doseganja okoljskih ciljev, e) zagotoviti predelavo in recikliranje najmanj v obsegu, kot je določeno s predpisi.

Ministrstvo izda PR-organizaciji dovoljenje za upravljanje kolektivnega sistema, če na podlagi njene vloge, katere vsebina je predpisana z zakonom, ugotovi, da je PR-organizacija vzpostavila in financira, upravlja ter vzdržuje delujoč sistem za kolektivno ravnanje z določenimi odpadki iz proizvodov. Zato mora PR organizacija v vlogi za dovoljenje med drugim navesti vrsto odpadkov iz proizvodov, ki bodo predmet kolektivnega ravnanja, ločeno glede komunalnih in nekomunalnih odpadkov, predložiti seznam proizvajalcev, ki jih predstavlja, navesti podatke o dejavnostih, ki jih zagotavlja sistem, zlasti opis dejavnosti, opis tehničnih zmogljivosti in primernosti za zbiranje, transport, predelavo in odstranjevanje odpadkov (priložiti obvezujoča pisma o nameri) ter posebej podatke o načinu zbiranja, zmogljivosti zbiranja in zbiralnih mestih ter o načinu doseganja okoljskih ciljev zbiranja, če so predpisani, predložiti seznam pogodbenih partnerjev, ki za to PR-organizacijo zagotavljajo zbiranje, prevoz, pripravo za vnovično uporabo, predelavo, recikliranje, procesiranje in odstranjevanje odpadkov, navesti podatke o stroških za zagotovitev kolektivnega ravnanja skladno z izdanim dovoljenjem, navesti ukrepe za spodbujanje razvoja sistemov za ločeno zbiranje komunalnih odpadkov, če gre za odpadke iz proizvodov, ki so komunalni odpadki, ter predložiti podatke o predvidenem obsegu za zagotovitev teritorialne pokritosti Slovaške za zbiranje teh odpadkov.

Tri mesece po izdaji dovoljenja mora PR-organizacija ministrstvu dokazati, da so izpolnjeni vsi pogoji, določeni v dovoljenju. Izpolnjevanje vseh pogojev mora izkazovati celotno obdobje, za katero ima dovoljenje.

Glede informatizacije Slovaška uporablja ENVIROPORTAL, ki:

- združuje več okoljskih evidenc,
- omogoča elektronsko oddajo dokumentacije,
- podpira presoje vplivov na okolje,
- omogoča izmenjavo podatkov med organi.

Je primer učinkovite integracije več okoljskih podatkovnih sistemov, ki omogočajo izmenjavo podatkov in podporo nadzoru.

Portugalska

Portugalska je v okviru reform digitalizirala okoljske postopke, pri čemer OECD izpostavlja:

- interoperabilnost okoljskih evidenc,
- digitalno upravljanje podatkov,
- enotne postopke za dovoljenja,
- zmanjšanje administrativnih bremen.

Priporočila OECD za Portugalsko so ena najnaprednejših smernic za digitalizacijo okoljskih dovoljenj v EU.

6. Presoja posledic

6.1 Presoja administrativnih posledic

- a) **Predpis ima učinek na uvajanje nove digitalne storitve, spreminjanje ali ukinjanje obstoječe digitalne storitve.**

- **Predpis ima pozitiven učinek na digitalne storitve v javni upravi.**

Predpis ima učinek na uvajanje nove digitalne storitve, spreminjanje ali ukinjanje obstoječe digitalne storitve. Ocenjuje se, da bodo posledice zaradi uvedbe informacijskih sistemov pozitivne in bodo pomenile zmanjšanje administrativnih bremen ter olajšale delo tako uporabnikom kot organom.

- **Predpis ima pozitiven učinek na digitalizacijo poslovne učinkovitosti.**

Predlog zakona predvideva obvezno uporabo informacijskih sistemov v predpisanih primerih. Za uporabo teh informacijskih sistemov se je treba identificirati s SI-PASS oziroma sredstvom ustrezne elektronske identifikacije.

- **Predpis ima pozitiven učinek na uporabo obstoječih uradnih evidenc oziroma zbirk podatkov oziroma na njihovo združevanje.**

Predpis omogoča, da se za uporabo storitve uporabijo obstoječe uradne evidence oziroma zbirke podatkov in se ta storitev z njimi poveže.

- **Predpis ima pozitiven učinek na optimizacijo postopkov, podatkov in vlog uporabnikov storitve.**

Ocenjuje se, da bodo posledice zaradi uvedbe informacijskih rešitev pozitivne in bodo pomenile zmanjšanje administrativnih bremen ter olajšale delo tako uporabnikom kot organom.

- **Predpis ima pozitiven učinek na časovno vzpostavitev nove digitalne storitve.**

Predpis omogoča, da se digitalna storitev ustrezno uvaja in izvaja.

- **Predpis ima pozitiven učinek na uporabo elektronske identifikacije in drugih storitev za krepitev zaupanja.**

Predpis določa podlago za uporabo informacijskih sistemov s pomočjo sredstev elektronske identifikacije.

b) Predpis spodbuja digitalno vključenost.

- **Predpis ima pozitiven učinek na digitalno vključenost.**

Infrastruktura informacijskih sistemov bo dostopna, s pričakovano pozitivnimi učinki bo razvijala zaupanje v sistem.

c) Predpis ima učinek, s katerim se posega v osebne podatke (določa obdelava novih ali spremenjenih osebnih podatkov).

- **Predpis ima pozitiven učinek glede posega v osebne podatke – utemeljenost posega.**

Osebne podatke se bo obdelovalo v okviru informacijskih sistemov, v najmanjšem možnem obsegu, ki je nujen za ustrezno vodenje postopkov in uporabo sistemskih funkcij

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

a) Predpis ima učinek na preprečevanje odpadkov (količinsko in kakovostno) in ravnanje z njimi.

- **Predpis ima pozitiven učinek na preprečevanje odpadkov in ravnanje z odpadki.**

a) Predpis ima učinek na preprečevanje odpadkov (količinsko in kakovostno) in ravnanje z njimi.

- Predpis ima pozitiven učinek na preprečevanje odpadkov in ravnanje z odpadki.

Predlog zakona z implementacijo odločbe Ustavnega sodišča konkretizira prekrške v zvezi z ustanavljanjem organizacije za skupno izpolnjevanje obveznosti iz naslova proizvajalčeve razširjene odgovornosti, ter v zvezi s pridružitvijo skupnemu načrtu oziroma pridobitvijo dovoljenja za samostojno izpolnjevanje obveznosti, pri čemer so predlagane kazni učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlog nima posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

a) Predpis določa kaznivost za prekrške za fizične in pravne osebe ali druge subjekte.

- **Predpis ima pozitiven učinek na določanje kaznivosti in torej tudi na globe za prekrške (navedite opredelitev predlagane rešitve glede določitve kaznivosti v zvezi z načelom zakonitosti iz 28. člena Ustave Republike Slovenije in povezanimi vrednotami ter glede določitve globe za fizične in pravne osebe ter druge subjekte zlasti glede na načelo sorazmernosti iz 2. člena v zvezi s tretjim odstavkom 15. člena Ustave Republike Slovenije).**

Dodan je prekršek, ki se nanaša na obstoječe proizvajalce proizvodov, v zvezi s prilagoditvijo izpolnjevanja obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti (PRO) v prehodnem obdobju. Naslavlja obstoječe proizvajalce, ki morajo pristopiti k skupnemu načrtu za izpolnjevanje obveznosti PRO, ter obstoječe proizvajalce, ki k skupnemu načrtu ne pristopijo, vendar morajo v tem primeru pridobiti dovoljenje za samostojno izpolnjevanje teh obveznosti. Ta ureditev zadošča zahtevi po konkretizaciji prekrškovne sankcije ravnanja, da bo skladno z zahtevami iz 8. in 9. točke Odločbe U-I-104/22-77, in s tem implicitno odpravlja ugotovljeno neustavnost.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Ni podatka.

7. Prikaz sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predmet sodelovanja z javnostjo.

Datum objave na portalu eDemokracija:
22. 4. 2026

Na gradivo so bila podana mnenja, predlogi in pripombe.

V razpravo vključeni subjekti:

Agencija Republike Slovenije za okolje, Gospodarska zbornica Slovenije, Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Ministrstvo za digitalno preobrazbo, Ministrstvo za finance, Ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport, Ministrstvo za infrastrukturo, Ministrstvo za javno upravo, Ministrstvo za pravosodje, Obrtna zbornica Slovenije, Trgovinska zbornica Slovenije, Informacijski pooblaščenec

Obrazložitev upoštevanja mnenj, predlogov in pripomb v razpravo vključenih subjektov:

Na podlagi črtanja 2. člena v predlogu zakona, s katerim je bila predlagana sprememba 25. člena ZVO-2, se predlagatelj do pripomb k temu členu ni opredelil, saj se nanašajo na rešitev, ki v predlogu zakona ni več vključena.

Pripombe, ki se nanašajo na druge člene predloga zakona, in so bile podane zgolj v manjšem obsegu, so bile obravnavane v okviru priprave končnega besedila. Predlagatelj jih ni upošteval, kolikor so se nanašale na obveznosti, ki so izhajale iz odločbe Ustavnega sodišča, na kar nima vpliva. Prav tako ni mogel upoštevati pripomb, podanih zoper člene, ki niso vključeni v predlog zakona.

Predlagatelj tudi ni upošteval pripomb, ki so predlagale neposredno sklicevanje na direktive EU (saj to, razen izjemoma, ni dopustno), predlogov, ki sicer predstavljajo splošna načela za razlago predpisov, določitve rokov, ki sicer predstavljajo instrukcijo, ter redakcijskih popravkov, saj gre za materijo v pristojnosti lektorjev in pristojnih služb.

Poročilo o sodelovanju z javnostjo:

Predlog zakona je bil objavljen skladno z določbami 70. člena ZVO-2, ki za predpise s področja varstva okolja določa posebno ureditev sodelovanja javnosti. Javnost ima pravico do vpogleda ter možnost dajanja mnenj in pripomb na osnutek predpisa, ki urejajo varstvo okolja, pri čemer se 30-dnevni rok lahko skrajša na 14 dni, če gre za redakcijske ali tehnične popravke veljavnih predpisov iz drugega odstavka tega člena. Prvenstveno je predlog zakona pripravljen zaradi implementacije Odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-104/22-77 z dne 22. 1. 2026 (Uradni list RS, št. 11/26, v nadaljnjem besedilu: odločba Ustavnega sodišča), v delu (prehodne določbe), kjer je bila ugotovljena neskladnost ZVO-2 z Ustavo Republike Slovenije. Ureja pa še nekatere manj zahtevne spremembe in dopolnitve členov, ki v delu, ki ureja informacijske rešitve, predstavljajo predvsem podlago za izvedbo tehničnih rešitev.

Na gradivo so bila podana mnenja, predlogi in pripombe.

V postopku javnega posvetovanja so deležniki podali številne pripombe, ki so se nanašale predvsem na predlagane spremembe 2. člena (spremembe 25. člena ZVO-2), zlasti glede pogoja lastninske pravice za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov. Pripombe so bile podane predvsem v smeri odprave pogoja lastninske pravice na nepremičninah, na katerih se opravlja dejavnost obdelave (tudi zbiranja) odpadkov.

Ker je bil 2. člen predloga zakona v nadaljnjem postopku priprave predpisa v celoti črtan, pripombe, ki se nanašajo na ta člen, niso več predmet vsebinske obravnave. Glede na številne pripombe v javni obravnavi, pa tudi pripombe v postopku medresorskega usklajevanja, je predlagatelj sklenil, da materija terja (ponovno) temeljito vsebinsko razpravo z vsemi deležniki (razprave so bile sicer opravljene že v času priprave predloga novega Zakona o varstvu okolja, ki pa postopkovno še ni zaključen).

Z namenom preprečitve nastanka težko popravljivih posledic – pogoj lastništva nepremičnin in premoženja za deležnike, ki ne sodijo med obstoječe izjeme, nastopi v aprilu leta 2027 – je predlagatelj, zasledujoč pripombe v javni obravnavi ter zgoraj navedene razloge, v predlogu zakona predlagal podaljšanje tega

prehodnega roka, in sicer za dve leti. Ocenjuje se, da gre za razumen rok za izvedbo širšega posvetovanja, ki bi rezultiralo po eni strani v dovolj dolgem obdobju tako za posnetek vseh utemeljenih izjem kakor tudi realizacijo zahteve lastništva, kjer te izjeme ne bi bile upravičene, ter za pripravo ustrezne pravne podlage. Ker se je s tem implicitno zasledovalo pripombe, podane v javni obravnavi, nova javna obravnava ni bila izvedena, saj ne gre za vsebinske spremembe. Le-te bodo morale biti, kot navedeno, predmet nadaljnje razprave in po vključitvi v (novi oziroma novelirani predpis) tudi dane v javno obravnavo.

V razpravo vključeni subjekti so bili predstavniki strokovne in zainteresirane javnosti ter gospodarskih združenj in družb in posameznik: Gospodarska zbornica Slovenije (GZS), Trgovinska zbornica Slovenije (TZS), Interzero, Surovina, Dinos, ALSI, Avtoodpad Krakov, AAS, ELVAS, JUNG, AVTOROSI, Avtoodpad Sajko, AVTOENDE.

Pri pripravi zakona je ministrstvo predhodno sodelovalo z Agencijo RS za varstvo okolja in Inšpektoratom, pristojnim za okolje. Prav tako je bilo gradivo poslano v pristojno mnenje resornim ministrstvom ter Informacijski pooblaščenki.

8. Zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona

Pri pripravi predpisa ni sodeloval zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba.

9. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

mag. Polona Rifelj - ministrica

Peter Lovšin – državni sekretar

Iztok Slatinšek - državni sekretar

Štefanija Novak – v.d. generalnega direktorja Direktorata za okolje, naravo in podnebje

II. BESEDILO ČLENOV

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja

1. člen

V Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-1O, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV, 56/25 – PoZ in 11/26 – odl. US) se za 17. členom dodajo novi 17.a člen, 3. podpoglavje in 17.b do 17.f člen, ki se glasijo:

»17.a člen (načelo elektronskega poslovanja)

Vloge, prijave, najave in poročila po tem zakonu se vlagajo v elektronski obliki z uporabo informacijskih sistemov, ki jih vzpostavi, vodi in upravlja ministrstvo.

3. INFORMACIJSKI SISTEMI ZA OKOLJEVARSTVENA DOVOLJENJA IN DRUGE POSTOPKE

17.b člen (informacijski sistem)

Ministrstvo vzpostavi informacijski sistem za vlaganje vlog v upravnih in drugih postopkih, do katerega zagotovi dostop na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

17.c člen (vlaganje vlog v informacijski sistem v upravnih in drugih postopkih)

(1) Povzročitelj obremenitve preko informacijskega sistema iz prejšnjega člena vloži vlogo v naslednjih upravnih in drugih postopkih po tem zakonu, razen če ta zakon določa drugače:

- v postopkih v skladu z 2. podpoglavjem »Okoljevarstveno dovoljenje« IV. poglavja tega zakona;
- v postopkih v zvezi z opravljanjem dejavnosti prevoza odpadkov, trgovanja z odpadki ali posredovanja odpadkov v skladu s 25. členom tega zakona;
- v postopkih v zvezi z opravljanjem dejavnosti zbiranja odpadkov v skladu s 25. členom tega zakona;
- v drugih postopkih, ki jih določajo ta zakon in podzakonski predpisi o varstvu okolja ali predpisi EU, ki se uporabljajo neposredno.

(2) Vlagatelj vloge za pridobitev pooblastila za izvajanje obratovalnega monitoringa preko informacijskega sistema iz prvega odstavka prejšnjega člena vloži vlogo v postopku v zvezi s pooblastili za izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu s 151. in 153. členom tega zakona.

17.č člen (povezava informacijskega sistema in prenos podatkov)

(1) Informacijski sistem iz 17.b člena tega zakona se povezuje s Poslovnim registrom Slovenije, iz katerega na podlagi matične številke brezplačno pridobiva naslednje podatke o subjektih vpisa iz prvega odstavka prejšnjega člena: kratek naziv in naziv subjekta, matična in davčna številka, naslov (občina, naselje, ulica in hišna številka, hišna številka dodatek, pošta, poštna številka), glavna registrirana dejavnost SKD in zakoniti zastopnik.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka o subjektu vpisa iz prejšnjega člena, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije, subjekt vpisa v informacijski sistem vnese ročno.

(3) Informacijski sistem iz 17.b člena tega zakona se povezuje tudi s Katastrom nepremičnin, iz katerega pridobiva druge podatke, potrebne za vodenje postopkov iz prvega odstavka prejšnjega, kot so podatki o katastrskih občinah in parcelah, ki so del podatkov o napravah in z njo povezanih tehničnih gradnikov, za katere se oddaja vloga iz prve alineje prvega odstavka 17.c člena, in so del podatkov, potrebnih za oddajo drugih vlog iz 17.c člena tega zakona.

(4) Informacijski sistem iz 17.b člena tega zakona se povezuje tudi z Registrom prostorskih enot, iz katerega pridobiva podatke o naslovih, ki so del podatkov o napravah in z njo povezanih tehničnih gradnikov, za katere se oddaja vloga iz prve alineje prvega odstavka 17.c člena, in so del podatkov, potrebnih za oddajo drugih vlog iz 17.c člena tega zakona.

(5) Podatke iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, ki jih ni mogoče pridobiti iz Katastra nepremičnin in Registra prostorskih enot, subjekt vpisa iz prvega odstavka tega člena vnese ročno v informacijski sistem iz 17.b člena tega zakona.

17.d člen

(identifikacija za uporabo informacijskega sistema za vlaganje vlog v upravnih in drugih postopkih in obdelava osebnih podatkov)

(1) Povzročitelj obremenitve ali vlagatelj vloge za pridobitev pooblastila za izvajanje obratovalnega monitoringa se za vlaganje vlog in uporabo informacijskega sistema iz 17.b člena tega zakona identificira s sredstvom elektronske identifikacije srednje ali visoke ravni zanesljivosti v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, pri čemer se za identifikacijo in avtentikacijo pri registraciji in uporabi tega informacijskega sistema uporablja centralna storitev za spletno prijavo in elektronski podpis (v nadaljnjem besedilu: SI-PASS) iz zakona, ki ureja elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja.

(2) Ministrstvo v informacijskem sistemu iz 17.b člena tega zakona za namen elektronske identifikacije uporabnikov, avtentikacije ali preverjanja identifikacijskih podatkov, enotnega upravljanja uporabnikov in njihovih pravic ter enostavnejšega komuniciranja z njimi obdeluje naslednje osebne podatke uporabnikov: osebno ime, elektronski naslov in telefonska številka uporabnika, podatek o njegovih uporabniških pravicah ter ime organizacije, v imenu katere uporablja informacijski sistem iz prvega odstavka prejšnjega člena. Podatki iz prejšnjega stavka se v informacijski sistem iz 17.b člena tega zakona prenesejo iz storitve SI-PASS ob registraciji oziroma prijavi.

(3) Za vlaganje vlog in uporabo informacijskega sistema iz 17.b člena tega zakona lahko uporabnik iz prvega odstavka tega člena v informacijskem sistemu pooblasti drugo osebo.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka se za pridobivanje podatkov o pooblaščenih osebah smiselno uporablja določbe prejšnjega člena.

17.e člen

(hramba podatkov v informacijskem sistemu za vlaganje vlog v upravnih in drugih postopkih)

(1) Podatki iz drugega odstavka prejšnjega člena se hranijo pet let po izteku koledarskega leta, v katerem je uporabnik nazadnje dostopal do informacijskega sistema iz 17.b člena tega zakona.

(2) Glede hrambe osebnih podatkov, ki ob vložitvi vloge iz prvega ali drugega odstavka 17.c člena tega zakona postanejo njen sestavni del, se smiselno uporablja prejšnji odstavek.

17.f člen

(dostop do informacijskega sistema za vlaganje vlog v upravnih in drugih postopkih)

Dostop do informacijskega sistema iz prvega odstavka 17.b člena tega zakona se omogoči tudi inšpekciji, pristojni za varstvo okolja, ter državnim organom, pristojnim za izvajanje nalog s področja okolja, ohranjanja narave, upravljanja voda in odmerjanja javnih dajatev.«.

2. člen

Za 90. členom se dodajo novi 90.a do 90.č člen, ki se glasijo:

»90.a člen

(informacijski sistem za predhodni postopek)

(1) Ministrstvo vzpostavi informacijski sistem za vlaganje vlog iz prvega odstavka prejšnjega člena in za vodenje postopka za izdajo odločbe iz osmega odstavka prejšnjega člena, do katerega zagotovi dostop na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Nosilec nameravanega posega vlogo iz prvega odstavka prejšnjega člena vloži preko informacijskega sistema iz prejšnjega odstavka.

(3) Informacijski sistem iz prvega odstavka tega člena se povezuje s Poslovnim registrom Slovenije, iz katerega na podlagi matične številke brezplačno pridobiva naslednje podatke o subjektih vpisa iz prejšnjega odstavka: naziv subjekta, naslov, poštna številka in ime pošte, odgovorna oseba, e-naslov subjekta in telefonska številka.

(4) Podatke o subjektu vpisa iz prejšnjega odstavka, ki jih ni mogoče pridobiti iz Poslovnega registra Slovenije, subjekt vpisa v informacijski sistem iz prvega odstavka tega člena vnese ročno.

(5) Informacijski sistem iz prvega odstavka tega člena se povezuje tudi s Katastrom nepremičnin in Registrom prostorskih enot, iz katerih pridobiva druge podatke, potrebne za izvedbo predhodnega postopka.

(6) Podatke iz prejšnjega odstavka, ki jih ni mogoče pridobiti iz Katastra nepremičnin in Registra prostorskih enot, subjekt vpisa iz drugega odstavka tega člena vnese ročno v informacijski sistem iz prvega odstavka tega člena.

90.b člen

(identifikacija za uporabo informacijskega sistema za predhodni postopek in obdelava osebnih podatkov)

(1) Za vlaganje vlog in uporabo informacijskega sistema iz prvega odstavka prejšnjega člena se smiselno uporablja prvi odstavek 17.d člena tega zakona.

(2) Ministrstvo v informacijskem sistemu iz prvega odstavka prejšnjega člena za namen elektronske identifikacije uporabnikov, avtentikacije ali preverjanja identifikacijskih podatkov, enotnega upravljanja uporabnikov in njihovih pravic za uporabo informacijskega sistema iz prvega odstavka prejšnjega člena ter enostavnejšega komuniciranja obdeluje te osebne podatke uporabnikov: osebno ime, elektronski naslov uporabnika, podatek o njihovih uporabniških pravicah ter ime organizacije, v imenu katere uporablja informacijski sistem iz prvega odstavka prejšnjega člena. Podatki iz prejšnjega stavka se v informacijski sistem iz prvega odstavka prejšnjega člena prenesejo iz storitve SI-PASS ob registraciji oziroma prijavi

(3) Za vlaganje vlog in uporabo informacijskega sistema iz prvega odstavka tega člena lahko uporabnik iz prvega odstavka tega člena v informacijskem sistemu pooblasti drugo osebo.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka se za pridobivanje podatkov o pooblaščenih osebah smiselno uporablja določbe 17. člena tega zakona.

90.c člen

(hramba podatkov v informacijskem sistemu za predhodni postopek)

(1) Glede hrambe osebnih podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena se smiselno uporablja prvi odstavek 17.e člena tega zakona.

(2) Glede hrambe osebnih podatkov, ki ob vložitvi vloge iz prvega odstavka prejšnjega člena postanejo njen sestavni del, se smiselno uporablja drugi odstavek 17.e člena tega zakona.

90.č člen

(dostop do informacijskega sistema za predhodni postopek)

Dostop do informacijskega sistema iz prvega odstavka 90.a člena tega zakona se omogoči tudi ministrstvu, pristojnemu za graditev, inšpekciji, pristojni za varstvo okolja, inšpekciji, pristojni za graditev, ter državnim organom, pristojnim za izvajanje nalog s področja okolja, ohranjanja narave, upravljanja voda, varstva kulturne dediščine ali zdravja ljudi in odmerjanja javnih dajatev.«.

3. člen

Prvi odstavek 106. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Vlagatelj vloži vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegovo spremembo v informacijski sistem iz 17.b člena tega zakona.«.

Za tretjim odstavkom se doda novi četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena vlagatelj vlogo za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja vloži tudi v fizični obliki, če je v skladu z določbami tega zakona v postopku izdaje ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja javnosti treba zagotoviti vpogled v vlogo ter omogočiti zainteresirani javnosti sodelovanje pri odločanju o izdaji ali spremembi okoljevarstvenega dovoljenja.«.

4. člen

V 116. členu se v 3. točki drugega odstavka pred podpičje doda besedilo »in označbo posameznih tehnoloških enot«.

5. člen

V 129. členu se v četrtem odstavku za besedo »dejavnosti« doda besedilo »in označbo posameznih tehnoloških enot«.

6. člen

V 134. členu se v tretjem odstavku v 2. točki pred podpičje doda besedilo »in oznake skladišč, rezervoarjev, silosov in stavb«.

7. člen

Za 150. členom se dodajo novi 150.a do 150.č člen, ki se glasijo:

150.a člen

(informacijski sistem za sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa)

(1) Ministrstvo vzpostavi informacijski sistem za sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa , do katerega zagotovi dostop na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Povzročitelj obremenitve podatke obratovalnega monitoringa sporoča ministrstvu preko informacijskega sistema iz prejšnjega odstavka, v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena.

(3) Informacijski sistem iz prvega odstavka tega člena se povezuje s Poslovnim registrom Slovenije, iz katerega na podlagi matične številke subjekta vpisa brezplačno pridobiva podatke o subjektih vpisa

(4) Podatke o subjektu vpisa iz prejšnjega odstavka, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije, subjekt vpisa v informacijski sistem vnese ročno.

(5) Informacijski sistem iz prvega odstavka tega člena se povezuje tudi s Katastrom nepremičnin in Registrom prostorskih enot, iz katerih pridobiva druge podatke, potrebne za sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa.

(6) Informacijski sistem iz prvega odstavka tega člena se povezuje tudi z Zbirnim katastrom gospodarske javne infrastrukture, iz katerega pridobiva podatke o elektro daljnovodih in baznih postajah mobilnega omrežja.

(7) Informacijski sistem iz prvega odstavka tega člena se povezuje z informacijskim sistemom iz 17.b člena tega zakona.

150.b člen

(identifikacija za uporabo informacijskega sistema za sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa in obdelava osebnih podatkov)

(1) Za uporabo informacijskega sistema iz prvega odstavka prejšnjega člena se smiselno uporablja prvi odstavek 17.d člena tega zakona.

(2) Ministrstvo v informacijskem sistemu iz prvega odstavka prejšnjega člena za namen elektronske identifikacije uporabnikov, avtentikacije ali preverjanja identifikacijskih podatkov, enotnega upravljanja

uporabnikov in njihovih pravic za uporabo informacijskega sistema iz prvega odstavka prejšnjega člena ter enostavnejšega komuniciranja obdeluje te osebne podatke uporabnikov informacijskega sistema: osebno ime, elektronski naslov in telefonska številka, podatki o uporabniških pravicah, ime subjekta, v imenu katerega uporabnik uporablja informacijski sistem ter njuno razmerje (na primer zakoniti zastopnik, kontaktna oseba). Podatki iz prejšnjega stavka se v informacijski sistem iz prvega odstavka tega člena prenesejo iz storitve SI-PASS ob registraciji oziroma prijavi, druge zahtevane podatke pa uporabnik vnese sam.

(3) Za uporabo informacijskega sistema iz prvega odstavka tega člena lahko uporabnik iz prvega odstavka tega člena v informacijskem sistemu pooblasti drugo osebo.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka se za pridobivanje podatkov o pooblaščenih osebi smiselno uporablja določbe 17. člena tega zakona.

150.c člen

(hramba podatkov v informacijskem sistemu za sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa)

(1) Glede hrambe osebnih podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena se smiselno uporablja prvi odstavek 17.e člena tega zakona.

(2) Glede hrambe osebnih podatkov, ki ob sporočitvi podatkov obratovalnega monitoringa postanejo njihov sestavni del, se smiselno uporablja drugi odstavek 17.e člena tega zakona.

150.č člen

(dostop do informacijskega sistema za sporočanje podatkov o obratovalnem monitoringu)

Dostop do informacijskega sistema iz prvega odstavka 150.a člena tega zakona se omogoči tudi organom, ki v skladu s tem zakonom izvajajo inšpekcijski in finančni nadzor, ter državnim organom, pristojnim za izvajanje nalog s področja okolja, ohranjanja narave in upravljanja voda.«.

8. člen

V 267. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku beseda »petih« nadomesti z besedo »sedmih«.

9. člen

V 275. členu se tretji odstavek črta.

Dosedanji četrti do deveti odstavek postanejo tretji do osmi odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se besedilo »petega in šestega« nadomesti z besedilom »četrtga in petega«.

V dosedanjem devetem odstavku, ki postane osmi odstavek, se besedilo »petega, šestega in sedmega« nadomesti z besedilom »četrtga, petega in šestega«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

10. člen

Do začetka uporabe informacijskih sistemov iz 17.b, 90.a in 150.a člena ZVO-2 se vloge in podatki vlagajo v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, predpisom, ki ureja poslovanje z dokumentarnim gradivom v organih državne uprave, ter s prepisi, izdanimi na podlagi Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-1O, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV, 56/25 – PoZ in 11/26 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZVO-2), in s predpisi, katerih veljavnost je bila podaljšana z ZVO-2.

11. člen

(1) Ministrstvo najkasneje ob spremembi okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki povzroča industrijske emisije iz 110. člena ZVO-2, za obratovanje druge naprave ali dejavnosti iz 126. člena ZVO-2 ali za obratovanje obrata iz 131. člena ZVO-2, izdanega na podlagi ZVO-2, pred vzpostavitvijo informacijskega sistema iz 17.b člena ZVO-2 po uradni dolžnosti uskladi dovoljenja z določbami 3. točke drugega odstavka 116. člena, četrtega odstavka 129. člena in 2. točke tretjega odstavka 134. člena ZVO-2, pri čemer se za postopek uskladitve smiselno uporablja 121. člen ZVO-2.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo določbe tretjega, četrtega, šestega, sedmega, osmega in desetega odstavka 121. člena ZVO-2.

12. člen

(1) Z globo od 40.000 do 75.000 eurov se kaznuje obstoječi proizvajalec proizvodov, ki je pravna oseba za katero ob uveljavitvi tega zakona velja proizvajalčeva razširjena odgovornost (v nadaljnjem besedilu: PRO), in ki mora svoje obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti izpolnjevati v okviru sistema skupnega izpolnjevanja obveznosti iz 37. člena ZVO-2, če od organizacije iz 38. člena ZVO-2 ne zahteva sklenitve pogodbe najpozneje v treh mesecih od pravnomočnega dovoljenja organizacije za skupno izpolnjevanje obveznosti oziroma ne vloži popolne vloge za pridobitev dovoljenja za samostojno izpolnjevanje obveznosti iz 45. člena ZVO-2 najpozneje v treh mesecih začetka veljavnosti podzakonskega predpisa iz osmega odstavka 34. člena ZVO-2.

(2) Z globo od 30.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 3.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

13. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe 17.a do 17.f člena, 90.a do 90.c člena, prvega in četrtega odstavka 106. člena in 150.a do 150.c člena ZVO-2 se začnejo uporabljati 1. januarja 2027.

Št. [/2026]

Ljubljana, dne ... 2026

2026-2580-0014

Državni zbor
Republike Slovenije
Zoran Stevanović
predsednik

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

17.a člen:

Načelo elektronskega poslovanja vzpostavlja prvenstveno elektronski način komunikacije (vloge, prijave, najave in poročila) pristojnih organov s strankami oziroma zavezanci. Pristojno ministrstvo bo moralo vzpostaviti tehnične možnosti – informacijske sisteme – s pomočjo katerih bo ta način poslovanja mogoč. Ministrstvo že vzpostavlja več informacijskih sistemov, ki bodo med seboj povezani in bodo omogočali hitrejšo poslovanje z zavezanci. Informacijski sistemi za posamezna področja bo ministrstvo vzpostavilo postopoma; na ta način je predviden tudi začetek njihove obvezne uporabe.

17.b člen

Določa vzpostavitev enotnega informacijskega sistema za elektronsko vlaganje vlog v upravnih postopkih po tem zakonu – IS Dovoljenja. Ministrstvo mora zagotoviti dostop do informacijskega sistema prek osrednjega spletnega mesta državne uprave, kar omogoča enotno uporabniško izkušnjo, večjo preglednost ter skladnost z usmeritvami digitalne preobrazbe javne uprave.

Namen IS Dovoljenja je zagotoviti sodoben, varen in učinkovit informacijski sistem za podporo postopkom izdaje, spremembe in vodenja okoljevarstvenih dovoljenj ter drugih upravnih aktov s področja varstva okolja. Osrednji cilj IS Dovoljenja je vzpostavitev enotnega informacijskega sistema, ki podpira ključne poslovne procese ministrstva, povezane z okoljevarstvenimi dovoljenji, odločbami, potrdili in pooblastili in drugimi upravnimi akti. Zasnovan je modularno.

Upravljavca osebnih podatkov sta skladno s predpisi o resorni delitvi področja dela ministrstvo za informacijski rešitvi Dovoljenja in ePresoje in Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: ARSO) za informacijsko rešitev Monitoring.

Odgovorne osebe so vsakokratni nosilci del in nalog povezanih z upravljanjem zbirk podatkov na ministrstvu in v organih v sestavi (ARSO). Vsaka informacijska rešitev bo imela določenega skrbnika.

Obdelovalci osebnih podatkov v zvezi z navedenimi informacijskimi rešitvami so ministrstvo, pristojno za digitalno preobrazbo (skupne informacijske rešitve, državni oblak), pogodbeni izvajalci razvoja informacijskih rešitev in drugi organi, ki bodo na podlagi predloga zakona dostopali do podatkov.

Vsi pogodbeni obdelovalci bodo morali podpisati izjave oziroma skleniti ustrezne dogovore o varstvu osebnih podatkov.

Ministrstvo, pristojno za digitalno preobrazbo, zagotavlja skupne informacijske rešitve (storitve). To velja tudi za električne in telekomunikacijske napeljave, strojno opremo in nosilce zapisa podatkov. Ministrstvo, pristojno za digitalno preobrazbo, mora zagotavljati certificirano opremo in storitve ter izpolnjevati zahteve arhivske zakonodaje.

17.c člen

Določa vrste postopkov, v katerih se vloge vlagajo izključno v IS Dovoljenja. Ureditev omogoča tudi postopno širitev uporabe sistema na druge postopke, ko so izpolnjeni tehnični pogoji, pri čemer minister to določi z odredbo, objavljeno v Uradnem listu.

17.č člen

IS Dovoljenja se povezuje z drugimi informacijskimi sistemi na področju varstva okolja, zlasti z IS iz 150.a člena zakona ter s Poslovnim registrom Slovenije. S tem se zagotavlja avtomatski prenos strukturiranih podatkov in zmanjšuje potreba po ponovnem vnosu podatkov, kar povečuje učinkovitost postopkov in zmanjšuje možnost napak. Iz Poslovnega registra Slovenije, na podlagi matične številke brezplačno

pridobiva podatke o subjektih vpisa (naziv upravljavca, matična in davčna številka, naslov (občina, naselje, ulica in hišna številka, hišna številka dodatek, pošta, poštna številka), glavna registrirana dejavnost SKD in zakoniti zastopnik). Podatke o subjektu vpisa, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije, subjekt v sistem vnese ročno in se posledično ne prenašajo samodejno iz Poslovnega registra. To so podatki o nazivu subjekta, naslovu, matični številki in v primeru IS iz 17.b člena tudi podatki o davčni številki, registrirani dejavnosti in zakonitem zastopniku. Običajno gre za tuje državljane ali fizične osebe iz Republike Slovenije, ki so na primer nosilci kmetijskega gospodarstva in niso vpisani v Poslovni register Slovenije.

Poleg podatkov, pridobljenih preko avtomatičnega povezovanja s Poslovnim registrom Slovenije zadevni informacijski sistem vsebuje tudi druge podatke, potrebne za odločanje v postopku, t.j. podatke iz Katastra nepremičnin (katastrske občine in parcelne številke za določitev lokacije naprave ali obrata) in iz Registra prostorskih enot (RPE) (naslov in občina za določitev lokacije naprave/obrata oziroma podatke o upravljavcu, ki ni vpisan v Poslovni register Slovenije (občina, naselje, ulica in hišna številka, hišna številka dodatek, pošta, poštna številka.)),

17.d člen

Dostop do IS Dovoljenja je predviden s sredstvom elektronske identifikacije. Z uporabo tega sistema (SI-PASS) je omogočen avtomatiziran prenos osebnih podatkov vlagatelja. Ker to pomeni njihovo obdelavo, so v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov in Zakonom o varstvu osebnih podatkov opredeljene vrste osebnih podatkov, ki so obdelujejo za potrebe delovanja informacijskega sistema, namen njihove obdelave, način spreminjanja teh podatkov in rok hrambe. Ti podatki se v IS Dovoljenja prenesejo iz storitve SI-PASS ali centralne varnostne sheme ob registraciji oziroma prijavi uporabnika v informacijske sisteme in ob vsaki spremembi navedenih podatkov, ki jo uporabnik izvede na ravni storitve SI-PASS oziroma centralne varnostne sheme.

17.e člen

Hramba podatkov je določena na obdobje petih let po izteku koledarskega leta, v katerem je uporabnik zadnjič dostopal do informacijskih sistemov. V tem členu je tudi določena izjema, po kateri se tisti podatki, ki so ob pripravi ali objavi postali sestavni del teh aktov ali drugih dokumentov, ki so bili z namenom priprave ali objave aktov ustvarjeni v informacijskih sistemih ali vanje predloženi, hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva.

17.f člen

Iz določbe izhaja, da se dostop do informacijskega sistema omogoči tudi inšpekciji za varstvo okolja ter drugim državnim organom, pristojnim za naloge s področja okolja, ohranjanja narave, upravljanja voda in odmerjanja javnih dajatev. To omogoča učinkovitejše izvajanje nadzora in upravnih nalog, saj organi pridobijo neposreden vpogled v podatke in dokumentacijo.

K 2. členu:

Predlog člena dodaja novi 90.a do 90.č člen, ki vzpostavlja pravno podlago za delovanje celovitega informacijskega sistema za elektronsko vlaganje vlog v predhodnem postopku za ugotovitev, ali je za nameravani poseg v okolje, predpisan s predpisom iz četrtega odstavka prejšnjega člena, treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ali integralno gradbeno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja graditev (e-Presoje), ter ureja obdelavo osebnih podatkov, ki je nujna za njeno uporabo.

Predlagani novi 90.a člen v Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV, 56/25 – PoZ in 11/26 – odl. US, v nadaljnjem besedilu: ZVO-2) uvaža pravno podlago za vzpostavitev in uporabo IS e-Presoje, namenjene vlaganju vlog in vodenju elektronskega postopka v predhodnem postopku po 90. členu. Določba omogoča digitalizacijo postopkov, ki so ključni za presojo vplivov na okolje, ter zagotavlja enotno, pregledno in učinkovito elektronsko poslovanje med nosilci nameravanih posegov in ministrstvom ter ureja povezljivost s Poslovnim registrom Slovenije in s prostorskim informacijskim sistemom.

Zaradi velikega števila vlog, kompleksnosti dokumentacije in potrebe po hitri obravnavi je nujna vzpostavitev centralizirane digitalne rešitve, ki:

- omogoča elektronsko vlaganje vlog in spremljanje postopka,
- zmanjšuje administrativna bremena za vlagatelje in ministrstvo,
- izboljšuje sledljivost in transparentnost postopkov,
- omogoča avtomatizirano preverjanje podatkov z uradnimi registri,
- podpira cilje digitalizacije javne uprave in zelenega prehoda.

Informacijski sistem e-presoje se povezuje s Poslovnim registrom Slovenije, iz katerega na podlagi matične številke brezplačno pridobiva podatke o subjektih vpisa (naziv subjekta, naslov, poštna številka in ime pošte, navedbo odgovorne osebe, e-naslov subjekta). Podatke o subjektu vpisa, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije, subjekt v sistem vnese ročno in se posledično ne prenašajo samodejno iz Poslovnega registra. To so podatki o nazivu subjekta, naslovu, matični številki in v primeru IS iz 17.b člena tudi podatki o davčni številki, registrirani dejavnosti in zakonitem zastopniku. Običajno gre za tuje državljane ali fizične osebe iz Republike Slovenije, ki so na primer nosilci kmetijskega gospodarstva in niso vpisani v Poslovni register Slovenije.

Poleg navedenega, tako kot IS dovoljenja tudi IS e-presoje vsebuje tudi druge podatke, potrebne za izvedbo predhodnega postopka, ki so pridobljeni iz Prostorskega informacijskega sistema. Ti podatki ne vsebujejo osebnih podatkov (vključujejo npr. interni šifrant vrst postopkov, zbirka predpisov, zbirka pristojnosti pravnih oseb...).

Obstoječa ureditev ne vsebuje izrecne zakonske podlage za takšen informacijski sistem, zato je njen sprejem nujen za zakonito vzpostavitev in delovanje sistema.

Predlagani novi 90.b člen dostop do informacijskega sistema predvideva s sredstvom elektronske identifikacije. Z uporabo tega sistema (SI-PASS) je omogočen avtomatiziran prenos osebnih podatkov vlagatelja. Ker to pomeni njihovo obdelavo, so v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov in Zakonom o varstvu osebnih podatkov opredeljene vrste osebnih podatkov, ki so obdelujejo za potrebe delovanja informacijskega sistema, namen njihove obdelave, način spreminjanja teh podatkov in rok hrambe.

Prenos in hramba podatkov, ki se prenesejo v IS e-Presoje iz storitve SI-PASS ali centralne varnostne sheme ob registraciji oziroma prijavi uporabnika, sta urejena v 90.c členu, smiselno obrazložena pa že pri obrazložitvi 1. člena predloga zakona (prenos v IS Dovoljenja). Prav tako je v tem členu določena izjema, po kateri se tisti podatki, ki so ob pripravi ali objavi postali sestavni del teh aktov ali drugih dokumentov, ki so bili z namenom priprave ali objave aktov ustvarjeni v informacijskih sistemih ali vanje predloženi, hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva.

90.č člen določa, da se dostop do informacijskega sistema omogoči tudi pristojnim organom. Namen te določbe je zagotoviti učinkovito izvajanje zakonskih nalog teh organov, ki za svoje delo potrebujejo ažurne, celovite in zanesljive podatke iz IS e-Presoj. Ureditev omogoča boljše medinstitucionalno sodelovanje, zmanjšuje administrativne obremenitve ter prispeva k učinkovitejšemu nadzoru in izvajanju predpisov na področju varstva okolja in naravnih virov.

K 3. členu:

Predlagana sprememba prvega odstavka 106. člena ZVO-2 ter dodani novi četrti odstavek zasledujeta cilj izboljšanja preglednosti, učinkovitosti in dostopnosti postopkov izdaje in spremembe okoljevarstvenih dovoljenj. Spremembe so potrebne zaradi nadaljnje informatizacije upravnih postopkov, hkrati pa zagotavljajo skladnost z zahtevami po sodelovanju javnosti v postopkih, kjer je to obvezno na podlagi ZVO2-in mednarodnih obveznosti Republike Slovenije.

Predlagana dopolnitev uvaja vlaganje vlog v informacijski sistem iz 17.b člena predloga zakona, kar povečuje preglednost, sledljivost in učinkovitost postopkov. Kljub splošni obveznosti vlaganja vlog v digitalni obliki pa je treba v določenih primerih zagotoviti tudi fizično obliko vloge. Novi četrti odstavek zato določa

izjeme, ko je vlogo treba vložiti tudi v taki obliki. S tem se zagotavlja, da digitalizacija postopkov ne omejuje pravic javnosti do sodelovanja in vpogleda, kot jih določajo ZVO-2, Aarhuška konvencija in Direktiva 2010/75/EU o industrijskih emisijah.

Določba navaja natančen ter izčrpen primer, v katerem mora vlagatelj vlogo poleg elektronske oblike predložiti tudi v fizični obliki. Nanaša se na postopke, v katerih je treba zainteresirani javnosti zagotoviti vpogled v vlogo ter ji omogočiti zgodnje in učinkovito sodelovanje pri odločanju. Gre za situacije, ki jih izrecno ureja ZVO-2 in ki predstavljajo zakonsko opredeljeno obveznost sodelovanja javnosti v postopkih, kjer je vpliv na okolje lahko pomemben (Aarhuška konvencija). V teh primerih je fizična oblika dokumentacije nujna, ker omogoča vpogled tudi tistim posameznikom ali organizacijam, ki nimajo dostopa do elektronskih sistemov ali ki zaradi obsežnosti in tehnične narave dokumentacije potrebujejo vpogled v fizični obliki. Določba, ki je izjema od splošnega pravila vlaganja vlog v elektronski obliki, tako že zajema vse primere, v katerih je fizična oblika nujna zaradi zagotavljanja pravice javnosti do sodelovanja. Oblikovana je dovolj natančno, hkrati pa dovolj široko, da zajame vse postopke, v katerih je fizična oblika dokumentacije nujna zaradi zagotavljanja pravice javnosti do sodelovanja.

K 4. členu:

Določba z namenom zagotoviti terminološko enotnost okoljevarstvenih dovoljenj dopolnjuje njihovo vsebino z označbo posameznih tehnoloških enot. Terminološko skladnost terja tudi novo vzpostavljen informacijski sistem.

K 5. členu:

Določba z namenom zagotoviti terminološko enotnost okoljevarstvenih dovoljenj dopolnjuje njihovo vsebino z označbo posameznih tehnoloških enot. Terminološko skladnost terja tudi novo vzpostavljen informacijski sistem.

K 6. členu:

Določba z namenom zagotoviti terminološko enotnost okoljevarstvenih dovoljenj dopolnjuje njihovo vsebino z oznako skladišč, rezervoarjev, silosov in stavb. Terminološko skladnost terja tudi novo vzpostavljen informacijski sistem.

K 7. členu:

Predlog člena dodaja nove 150.a do 150.č člene, z namenom vzpostavitve pravne podlage za delovanje celovitega informacijskega sistema za sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa. Digitalizacija postopkov na področju varstva okolja je ključna za učinkovitejše izvajanje zakonskih obveznosti, zmanjšanje administrativnih bremen za povzročitelje obremenitev ter za izboljšanje nadzora nad izvajanjem obratovalnega monitoringa.

Prvi in drugi odstavek novega 150.a člena določata, da ministrstvo vzpostavi informacijski sistem, dostopen prek osrednjega spletnega mesta državne uprave, ter da morajo povzročitelji obremenitve podatke obratovalnega monitoringa sporočati izključno prek tega sistema. S tem se uvaja enoten, digitaliziran način poročanja.

Tretji odstavek določa povezovanje informacijskega sistema in s tem avtomatsko pridobivanje podatkov iz Poslovnega registra Slovenije, pri čemer je ta informacijski sistem povezan tudi z informacijskim sistemom iz 17.b člena tega zakona. Vsebuje tudi druge podatke, t.j. podatke ki niso pridobljeni iz povezave s Poslovnim registrom in so potrebni za sporočanje podatkov obratovalnega monitoringa, kar je posebej določeno v četrtem odstavku. Gre za podatke, ki so pridobljeni iz Katastra nepremičnin in Registra prostorskih enot, podatke o subjektu vpisa, ki ni vpisan v Poslovni register Slovenije ter podatke o elektro daljnovodih in baznih postajah mobilnega omrežja iz Zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture.

150.b člen določa, da se morajo uporabniki informacijskega sistema (povzročitelji obremenitve) za njegovo uporabo identificirati s sredstvom elektronske identifikacije srednje ali visoke ravni zanesljivosti, ter da za identifikacijo in avtentikacijo uporablja centralno državno storitev SI-PASS. Ker gre pri uporabnikih v veliki večini za pravne osebe, se jim omogoča pooblaščenje drugih fizičnih oseb, vključno z izvajalci

obratovalnega monitoringa, da v njihovem imenu v informacijskem sistemu izvedejo, kar jih obvezuje zakon in podzakonski predpisi. Določba odraža dejanske potrebe gospodarskih subjektov in omogoča fleksibilno organizacijo dela. Za uporabo lahko pooblasti drugo osebo. Za pravno osebo oziroma fizično osebo, ki opravlja dejavnost, navzven vsa pravna dejanja v okviru poslovnih sposobnosti zastopanca opravlja zastopnik, ki je vpisan tudi v ustreznih registrih, s katerimi se bodo informacijski sistemi povezovali. Predlog zakona tako določa, da vnose v informacijski sistem lahko izvede tudi druga oseba. Predvidoma bo to največkrat zaposleni delavec ali oseba (pravna ali fizična), ki bo z zastopancem v določenem pogodbenem razmerju (npr. pri uporabi informacijskega sistema iz 150.a člena bo največkrat podatke obratovalnega monitoringa v imenu zavezanca – povzročitelja obremenitve – sporočal izvajalec obratovalnega monitoringa, ki mu bo zavezanec naročil izvedbo omenjenega monitoringa).

Uporaba informacijskega sistema s strani agenta (zastopnika) obsega tako zavezujoča pravno-poslovna dejanja in izjave (npr. tvorjenje in oddaja poročila o obratovalnem monitoringu), kot tudi iskanje in obdelovanje v preteklosti poslanih podatkov, hkrati pa ne tudi urejanja uporabniških pravic principala (zastopanca). Določba je torej posebna v tem, da se zakonsko pooblastilo omejuje na uporabo informacijskega sistema in izvajanje predvidenih dejanj v njej, ne pa na administracijo pravic samega zastopanca, in da se pooblastitev izvaja v samem informacijskem sistemu. Na pooblastitev za uporabo informacijskega sistema je vezano tudi pravilo o brisanju podatkov zastopnika pet let po izteku koledarskega leta, v katerem je uporabnik nazadnje dostopal do (posamezne) informacijskega sistema. Zadevni člen ureja tudi namen in možnost pridobivanja podatkov o uporabnikih iz storitve SI-PASS.

150.c člen ureja čas hrambe navedenih podatkov. Ureditev je skladna z zakonodajo o varstvu osebnih podatkov in načelom minimalnega obsega obdelave.

Izjema je urejena glede hrambe osebnih podatkov, ki postanejo sestavni del sporočenih podatkov obratovalnega monitoringa. Zanje velja rok hrambe, določen v predpisih o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva.

150.č člena pa širi obseg dostopa do informacijskega sistema, ki je zagotovljen tudi drugim državnim organom, ki jih potrebujejo za izvrševanje svojih pristojnosti: to so pristojni inšpekcijski organi, organi, ki izvajajo finančni nadzor, ter organi, ki izvajajo pristojnosti s področja upravljanja voda in ohranjanja narave.

K 8. členu:

Določba podaljšuje prehodni rok iz 267. člena ZVO-2 za pravne in fizične osebe iz prvega in tretjega odstavka 25. člena ZVO-2, ki nepremičnin in premičnin za opravljanje dejavnosti zbiranja, predelave ali odstranjevanja odpadkov nimajo v lasti, in sicer se izpolnitev pogoja lastništva podaljšuje za dve leti – t.j. do leta 2029. S tem se upravljavcem zagotavlja več časa za prilagoditev.

K 9. členu:

S predlaganim členom se črta določba tretjega odstavka 275. člena ZVO-2, ki je določala prekršek v zvezi s prilagoditvijo izpolnjevanja proizvajalčeve razširjene odgovornosti (v nadaljnjem besedilu: PRO) za obstoječe proizvajalce proizvodov, za katere velja PRO. Razveljavitev te določbe je nujna zaradi izvršitve Odločbe U-I-104/22-77 z dne 22. januarja 2026 (v nadaljnjem besedilu: Odločba U-I-104/22-77), s katero je Ustavno sodišče Republike Slovenije ugotovilo neustavnost dela ureditve, ki se nanaša na prehodno obdobje prilagajanja obveznosti PRO.

Ustavno sodišče je presodilo, da zakonodajalec v prehodnem obdobju ni zagotovil ustrezne pravne podlage za sankcioniranje ravnanj proizvajalcev, ki se nanašajo na prilagoditev izpolnjevanja obveznosti PRO, ter da je obstoječa ureditev v tem delu neskladna z načelom zakonitosti v kaznovalnem pravu. S črtanjem določbe o prekršku se zato odpravlja ugotovljena neustavnost in preprečuje nadaljnje izvajanje sankcij, ki nimajo ustrezne pravne podlage.

Predlagana rešitev zagotavlja odpravo neustavnosti ZVO-2, ugotovljene z Odločbo U-I-104/22-77.

K 10. členu:

Predlagana določba ureja način vlaganja vlog in posredovanja podatkov v obdobju do vzpostavitve in začetka uporabe informacijskih sistemov, predvidenih v 1. do 4. členu tega zakona. V tem prehodnem obdobju se postopki izvajajo na enak način kot doslej, in sicer v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, predpisom o poslovanju z dokumentarnim gradivom v organih državne uprave ter podzakonskimi predpisi, izdanimi na podlagi ZVO-2, vključno s tistimi, katerih veljavnost je bila z ZVO-2 podaljšana. Takšna ureditev zagotavlja nemoteno izvajanje postopkov, pravno kontinuiteto ter preprečuje pravne in organizacijske praznine do vzpostavitve novih informacijskih sistemov.

K 11. členu:

Namen tega člena je zagotoviti postopni prehod na uporabo informacijskega sistema iz 150.a člena zakona tudi pri okoljevarstvenih dovoljenjih, ki so bila izdana pred njegovo vzpostavitvijo. Ker obstoječa okoljevarstvena dovoljenja ne vsebujejo nujno identifikacijskih oznak, poimenovanj in strukture podatkov, ki jih zahteva novi informacijski sistem, je treba zagotoviti njihovo terminološko in tehnično uskladitev.

Določba zato ministrstvu nalaga, da najkasneje ob prvi spremembi okoljevarstvenega dovoljenja, ne glede na to, ali se postopek začne na zahtevo upravljavca ali po uradni dolžnosti, izvede tudi uskladitev dovoljenja zaradi spremembe določb zakona, ki določajo vsebino okoljevarstvenih dovoljenj iz 110. člena, 126. člena in 131. člena zakona.

Uskladitev je omejena izključno na tehnične, terminološke in identifikacijske prilagoditve, potrebne za enoznačen prikaz naprav, njihovih tehnoloških enot, sestavnih delov in drugih elementov v informacijskem sistemu. Med takšne prilagoditve sodijo zlasti poenotenje poimenovanj, odprava terminoloških razlik med starejšimi in novejšimi dovoljenji, dodelitev identifikacijskih oznak ter uskladitev strukture podatkov z zahtevami informacijskega sistema. Pri uskladitvi, kot jo narekuje ta člen, ministrstvo ne sme posegati v vsebino že izdanega okoljevarstvenega dovoljenja. To pomeni, da se z uskladitvijo ne sme spreminjati pravic in obveznosti, ki so določene z veljavnim dovoljenjem. Gre izključno za administrativno in tehnično prilagoditev obstoječega dovoljenja, ki omogoča njegovo vključitev v enoten informacijski sistem ter zagotavlja primerljivost, sledljivost in učinkovitejše upravljanje podatkov o obratovalnem monitoringu.

Ker ne gre za poseg v pravice in obveznosti upravljavca, se za namen učinkovitejšega vodenja postopka uskladitve okoljevarstvenih dovoljenj iz tega člena ne uporabljajo določbe tretjega, četrtega, šestega, sedmega, osmega in desetega odstavka 121. člena ZVO-2.

K 12. členu:

Predlog člena dodaja prekršek v prehodnem obdobju, ki se nanaša na obstoječe proizvajalce proizvodov, v zvezi s prilagoditvijo izpolnjevanja obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti (v nadaljnjem besedilu: PRO) v prehodnem obdobju. Naslavlja obstoječe proizvajalce, ki morajo pristopiti k skupnemu načrtu za izpolnjevanje obveznosti PRO, ter obstoječe proizvajalce, ki k skupnemu načrtu ne pristopijo, vendar morajo v tem primeru pridobiti dovoljenje za samostojno izpolnjevanje teh obveznosti.

Predlagani člen zadošča zahtevi po konkretizaciji prekrškovne sankcije ravnanja, da bo skladno z zahtevami iz 8. in 9. točke Odločbe U-I-104/22-77, in s tem implicitno odpravlja ugotovljeno neustavnost.

K 13. členu:

Predlog člena določa čas uveljavitve predloga zakona in začetek uporabe določb 17.a do 17.f člena, 90.a do 90.č člena, prvega in četrtega odstavka 106. člena in 150.a do 150.č člena ZVO-2.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Zakon o varstvu okolja

(Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-1O, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV, 56/25 – PoZ in 11/26 – odl. US)

106. člen

(vlaganje vlog, tek rokov in obvezna vsebina vlog)

(1) Vlagatelj vloge vloži vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo z dejavnostjo iz 110. člena tega zakona ali za obrat iz 131. člena tega zakona ali za njuno večjo spremembo, ali za okoljevarstveno dovoljenje za napravo ali dejavnost iz 126. člena tega zakona ali njeno spremembo, če gre za primer naprave iz tretjega odstavka 127. člena tega zakona, v pisni obliki in na elektronskem nosilcu, vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za spremembo iz 2. do 4. točke četrtega odstavka 119. člena tega zakona, ki se nanaša na napravo iz 110. člena ali vlogo za spremembo obrata iz 131. člena tega zakona ali za napravo iz 126. člena tega zakona in njeno spremembo, pa v pisni ali elektronski obliki brez varnega elektronskega podpisa. Ne glede na prejšnji stavek vlagatelj vlogo iz drugega odstavka 140. člena tega zakona vloži v pisni obliki v dveh izvodih in na elektronskem nosilcu.

(2) Rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali odločbe o njegovi spremembi ne teče v času javne razgrnitve vloge, kadar je ta potrebna, in v času teka roka za dopolnitev vloge iz prejšnjega odstavka, ki ga ministrstvo določi vlagatelju vloge v pozivu ali sklepu o podaljšanju roka, ki ga ministrstvo izda na podlagi vloge vlagatelja. Rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali odločbe o njegovi spremembi za napravo z dejavnostjo iz 110. člena tega zakona tudi ne teče po preteku 60 dni od datuma prejema sklepa iz šestega in sedmega odstavka 112. člena tega zakona do datuma predložitve izhodiščnega poročila.

(3) Obvezna vsebina vloge iz prvega odstavka tega člena je tudi opredelitev vlagatelja vloge, ali se poseg, za katerega vlaga vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, uvršča med posege iz drugega ali tretjega odstavka 89. člena tega zakona, določene v predpisu iz četrtega odstavka 89. člena tega zakona, pri čemer se zlasti podrobno opredeli:

1. glede bistvene lastnosti posega, predpisane v predpisu iz četrtega odstavka 89. člena tega zakona;
2. ali gre za kumulativni poseg, ki je sestavljen iz dveh ali več posegov v okolje, označenih v predpisu iz četrtega odstavka 89. člena tega zakona z isto oznako vrste posega, ki so na isti lokaciji ali med seboj funkcionalno povezani, tako da eden od posegov v okolje omogoča dejavnost, ki je vzrok ali pogoj ali podpora izvedbi ali obratovanju drugega posega v okolje, in so ekonomsko povezani, tako da je njihov nosilec ista oseba ali več oseb, ki so medsebojno povezane kot povezane družbe v skladu s predpisi, ki urejajo gospodarske družbe, in
3. ali gre za spremembo že dovoljenega posega, za katerega je že bilo pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali ki je bil izveden v času veljavnosti predpisov, ki zanj niso določali obveznosti izvedbe predhodnega postopka ali presoje vplivov na okolje.

116. člen

(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju morajo biti zaradi zagotavljanja visoke stopnje varstva okolja kot celote za celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja določeni vsi ukrepi in pogoji za izpolnitev splošnih

zahtev iz prvega odstavka 112. člena tega zakona in drugih okoljevarstvenih zahtev, predpisanih za obratovanje naprave.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. podatke o upravljavcu in naslovu naprave ali zemljiških parcelah, če naprava nima naslova ali poligon območja odlagalnega polja, opredeljenega s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1: 5000, če gre za odlagališče odpadkov;
2. če je naprava iz prvega odstavka 110. člena tega zakona odlagališče odpadkov, identifikacijske znake, s katerimi so zemljiške parcele, na katerih je odlagališče odpadkov, vpisane v zemljiško knjigo;
3. opis naprave in njenih dejavnosti z navedbo vrste naprave ali dejavnosti glede na predpis iz tretjega odstavka 110. člena tega zakona, za katero je okoljevarstveno dovoljenje izdano, vključno s podatkom glede zmogljivosti naprave;
4. mejne vrednosti emisij in pogoje za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij;
5. zahteve za monitoring emisij, ki določajo metodologijo merjenja, pogostnost in postopek vrednotenja, pri čemer morajo biti v primeru iz petega odstavka tega člena zahteve za rezultate monitoringa emisij na voljo za enaka časovna obdobja in referenčne pogoje kot za ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, v primeru iz enajstega odstavka tega člena pa morajo biti v obrazložitvi navedeni razlogi in utemeljitve pogojev ter rezultati ocene stroškov v primerjavi s koristmi za okolje;
6. zahteve za letno poročanje ministrstvu, pri čemer morajo v primeru iz petega odstavka tega člena zahteve za letno poročanje vključevati tudi povzetek rezultatov monitoringa emisij, ki omogoča primerjavo z ravnmi emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, in druge zahtevane podatke, ki ministrstvu omogočijo preverjanje skladnosti s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja;
7. zahteve, ki zagotavljajo varstvo tal in podtalnice, ter ukrepe za spremljanje odpadkov, nastalih pri opravljanju dejavnosti v napravi, in ravnanje z njimi;
8. zahteve za redno vzdrževanje in nadzor nad ukrepi za preprečevanje emisij v tla in podtalnico ter ustrezne zahteve v zvezi z monitoringom stanja tal in podtalnice glede zadevnih nevarnih snovi, za katere je verjetno, da bodo najdene na lokaciji, ob upoštevanju možnosti onesnaženja tal in podtalnice na lokaciji naprave;
9. določitev ukrepov, ki se nanašajo na obratovanje naprave v pogojih, ki niso običajni pogoji obratovanja naprave, in sicer pri njenem zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi;
10. zahteve v zvezi z zmanjševanjem onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja;
11. obveznost upravljavca, da obvesti ministrstvo o dokončnem prenehanju obratovanja naprave;
12. obveznost upravljavca, da nemudoma izvede ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost delovanja naprave z okoljevarstvenim dovoljenjem, če je kršeno, in pristojno inšpekcijo obvesti o tej kršitvi;
13. obveznost upravljavca, da ustavi napravo ali njen del, če zaradi kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje;
14. določitev drugih ukrepov za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote.

(3) Okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena vsebuje tudi potrditev prejema ocene možnosti onesnaženja ali izhodiščnega poročila.

(4) Mejne vrednosti emisij ter pogoji in ukrepi iz drugega odstavka tega člena se določijo specifično za vsako napravo posebej in tako, da emisije pri običajnih pogojih obratovanja ne presegajo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami iz zaključkov o BAT. Pri določitvi mejnih vrednosti emisij ter pogojev in ukrepov iz drugega odstavka tega člena se upoštevajo tudi tehnične značilnosti naprave, okoljske značilnosti območja naprave in možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega, ne da bi bila zahtevana uporaba določene tehnike ali tehnologije. Če ukrepi in drugi pogoji obratovanja naprave iz 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena niso predpisani ali za njih še ni uveljavljen zaključek o BAT, se določijo na podlagi referenčnega dokumenta o BAT.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko mejne vrednosti emisij ter pogoji in ukrepi iz drugega odstavka tega člena določijo na podlagi predpisov iz 18. in 21. člena tega zakona ter s smiselno uporabo določb glede načina njihove določitve iz prejšnjega odstavka, pri čemer emisije pri običajnih pogojih obratovanja ne smejo presegati ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

(6) Ne glede na določbo četrtega in petega odstavka tega člena se lahko mejne vrednosti emisij iz prejšnjega odstavka dopolnijo ali nadomestijo z enakovrednimi parametri in tehničnimi ukrepi, ki zagotavljajo enako raven varstva okolja, kot bi bila dosežena z določitvijo mejnih vrednosti emisij v skladu z zaključki o BAT ali s predpisi iz 18. člena tega zakona. V primeru iz prejšnjega stavka ministrstvo v obrazložitvi okoljevarstvenega dovoljenja navede, kateri parametri in mejne vrednosti so bili nadomeščeni z enakovrednimi parametri in tehničnimi ukrepi, s katerimi bo zagotovljena enaka raven varstva okolja, kot bi bila dosežena z določitvijo mejnih vrednosti emisij na način iz četrtega in petega odstavka tega člena.

(7) Če mora upravljavec naprave pripraviti izhodiščno poročilo iz osmega odstavka 112. člena tega zakona, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi obveznost iz drugega odstavka 125. člena tega zakona.

(8) Če so zaradi predpisanih zahtev v zvezi z ohranjanjem ali izboljšanjem kakovosti okolja na območju naprave za njeno obratovanje zahtevani strožji pogoji, kot so dosegljivi z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi strožje mejne vrednosti oziroma dodatne ukrepe in pogoje.

(9) Če je naprava vključena v trgovanje z emisijami toplogrednih plinov v skladu s tem zakonom, se v okoljevarstvenem dovoljenju za te emisije ne določijo mejne vrednosti, razen če je to potrebno zaradi predpisanih zahtev iz prejšnjega odstavka.

(10) Ministrstvo prekine postopek za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja do pridobitve in pravnomočnosti okoljevarstvenega soglasja ali pravnomočnega integralnega gradbenega dovoljenja, če upravljavec za napravo, za katero zahteva okoljevarstveno dovoljenje ali njegovo spremembo, nima pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja ali pravnomočnega integralnega gradbenega dovoljenja, kadar je to zahtevano, razen če gre za primer iz prvega odstavka 140. člena tega zakona.

(11) Ne glede na določbe četrtega odstavka tega člena lahko ministrstvo določi manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, če se ne povzroči znatno onesnaženje in se ohranja visoka raven varstva okolja kot celote ter če bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje zaradi tehničnih značilnosti naprave ali geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev območja, na katerem se nahaja naprava, pri čemer ta mejna vrednost, kjer je primerno,

ne sme presegati mejnih vrednosti emisij iz predpisa EU, ki določa pravila o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja okolja, ki je posledica industrijskih dejavnosti.

(12) Mejne vrednosti iz prejšnjega odstavka se lahko določijo, če je iz ocene upravljavca naprave razvidno, da bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje zaradi geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev naprave ali njenih tehničnih značilnosti. Ocena mora biti izdelana v skladu z referenčnimi dokumenti o BAT in drugimi dokumenti, ki jih v zvezi z določanjem mejnih vrednosti emisij in tehničnih ukrepov objavi Evropska komisija.

(13) Manj strogih mejnih vrednosti emisij iz enajstega odstavka tega člena ni mogoče določiti, če bi bilo s tem ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja iz 56. člena tega zakona ali če se naprava nahaja na območju iz 59. člena tega zakona.

(14) Ministrstvo v obrazložitvi okoljevarstvenega dovoljenja pojasni, kako so bili določeni pogoji in mejne vrednosti emisij glede na najboljše razpoložljive tehnologije in ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, navede zemljiške parcele in katastrsko občino, na katerih obratuje upravljavec in navede zemljiške parcele in katastrsko občino območja naprave, če je to manjše od območja, za katerega upravljavec pridobiva okoljevarstveno dovoljenje, navede podatke o lastništvu nepremičnin in premičnin, če gre za napravo, v kateri se bo izvajala dejavnost obdelave odpadkov ali dejavnost iz desetega odstavka 25. člena tega zakona, če so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni parametri in tehnični ukrepi, s katerimi se enakovredno nadomesti ali dopolni mejne vrednosti emisij, pojasni, kateri parametri in mejne vrednosti so bili nadomeščeni z enakovrednimi parametri in tehničnimi ukrepi, s katerimi bo zagotovljena enaka raven varstva okolja, kot bi bila dosežena z določitvijo mejnih vrednosti emisij v skladu z zaključki o BAT, če so v okoljevarstvenem dovoljenju določene manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, pa v obrazložitvi navede tudi razloge in utemeljitve pogojev ter rezultate ocene stroškov v primerjavi s koristmi za okolje.

(15) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena.

121. člen

(preverjanje in sprememba okoljevarstvenega dovoljenja po uradni dolžnosti)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje preveri in ga po potrebi po uradni dolžnosti spremeni:

1. če potreba po spremembi okoljevarstvenega dovoljenja izhaja iz vsebinskih sprememb posameznih določb novega predpisa, izdanega na podlagi tega zakona po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja, glede na prejel javni predpis;
2. kadar razvoj najboljših razpoložljivih tehnik omogoča znatno zmanjšanje emisij, če se na določeno napravo ne nanašajo nobeni zaključki o BAT;
3. kadar naprava obratuje na območju iz 59. člena tega zakona ali povzroča tako raven onesnaževanja, da je treba v okoljevarstvenem dovoljenju spremeniti določene mejne vrednosti emisij v okolje ali dodatno določiti mejne vrednosti emisij ali masni pretok onesnaževal zaradi doseganja predvidenih standardov kakovosti okolja iz 56. člena tega zakona na tem območju ali doseganja ciljev upravljanja voda po predpisih o vodah;
4. ob vsaki spremembi okoljevarstvenega dovoljenja, če je bilo to izdano na podlagi enajstega odstavka 116. člena tega zakona;

5. če obratovalna varnost procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnik;
 6. ob vsakem preverjanju prilagoditve obratovanja naprave zahtevam iz zaključkov o BAT ali posodobljenih zaključkov o BAT iz prvega odstavka 120. člena tega zakona, če izidejo zaključki o BAT ali posodobljeni zaključki o BAT, ki se ne nanašajo na dejavnost, zaradi katere se naprava razvršča med naprave iz 110. člena tega zakona, se pa zanjo uporabljajo;
 7. na vsakih 10 let, če okoljevarstveno dovoljenje v tem času ni bilo spremenjeno zaradi razlogov iz 119. člena tega zakona ali razlogov iz 1. točke tega odstavka.
- (2) Ministrstvo pisno obvesti upravljavca o začetku postopka preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja, pri čemer lahko od njega zahteva, naj v določenem roku, ki ne sme biti krajši od 60 dni, predloži podatke, ki jih ministrstvo potrebuje zaradi ponovnega preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja.
- (3) Ministrstvo obvesti pristojno inšpekcijo, da vodi postopek spremembe okoljevarstvenega dovoljenja, ta pa opravi inšpekcijski pregled naprave, o čemer pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu. Če inšpekcija ob inšpekcijskem pregledu iz prejšnjega stavka ugotovi, da naprava ne deluje v skladu s predpisi in o tem izda odločbo, lahko ministrstvo postopek s sklepom prekine do izvršitve inšpekcijske odločbe. Ne glede na prejšnja stavka pristojna inšpekcija ne opravi inšpekcijskega pregleda naprave, če je v zadnjih šestih mesecih pred prejemom obvestila ministrstva že izvedla celovit nadzor nad napravo. V primeru iz prejšnjega stavka pristojna inšpekcija ministrstvu pošlje zapisnik o opravljenem inšpekcijskem pregledu.
- (4) Ministrstvo v postopku preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja in izdaje odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja uporabi ugotovitve inšpekcijskega pregleda iz prejšnjega odstavka in podatke iz drugega odstavka tega člena ter upošteva predpise iz 18., 21. in 24. člena tega zakona.
- (5) Ministrstvo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz 1., 2., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena odloči v treh mesecih od začetka postopka, pri čemer se rok iz tretjega odstavka tega člena ne šteje v rok za izdajo odločbe, ob izdaji inšpekcijske odločbe iz tretjega odstavka tega člena pa v treh mesecih od prejema obvestila o njeni izvršitvi, ki ga pristojna inšpekcija pošlje ministrstvu. Ministrstvo v odločbi o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti obratovanje naprave z novimi zahtevami.
- (6) Za postopek spremembe okoljevarstvenega dovoljenja iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena se poleg določb iz prejšnjega odstavka smiselno uporabljajo določbe iz 113., 114. in 122. člena tega zakona.
- (7) V primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo preveri, ali so še izpolnjeni pogoji za uporabo enajstega odstavka 116. člena tega zakona.
- (8) Postopek iz tega člena se lahko s postopkom spremembe okoljevarstvenega dovoljenja iz 119. člena tega zakona združi le na zahtevo stranke.
- (9) Ministrstvo lahko v primeru vstopa stranskega udeleženca v postopek izdaje odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena podaljša rok iz petega odstavka tega člena za največ dva meseca.
- (10) Ministrstvo pošlje pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je naprava, informacijo o izdaji in mestu objave odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja.

(11) Zoper odločbe iz tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

129. člen

(izdaja in vsebina okoljevarstvenega dovoljenja ali odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja ter pravno varstvo zainteresirane javnosti)

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali dejavnost iz prvega odstavka 126. člena tega zakona ali o njegovi spremembi v treh mesecih od dneva prejema popolne vloge.

(2) Ministrstvo prekine postopek za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 126. člena tega zakona do pridobitve pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja, če vlagatelj za napravo ali dejavnost, za katero zahteva to dovoljenje ali njegovo spremembo, nima pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja, kadar je to zahtevano v skladu s tem zakonom, razen če gre za primer iz prvega odstavka 140. člena tega zakona.

(3) Če je bilo za napravo ali dejavnost iz 126. člena tega zakona predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali integralno gradbeno dovoljenje skladno s predpisom o graditvi objektov, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju ali njegovi spremembi upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih na okolje iz 94. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 126. člena tega zakona ali v odločbi o njegovi spremembi podrobneje določi pogoje in ravnanja iz prvega odstavka 127. člena tega zakona skladno s predpisi ter zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave ali opravljanju dejavnosti. Če se okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega stavka nanaša na odlagališče odpadkov, mora izrek okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati tudi identifikacijske znake, s katerimi so zemljiške parcele, na katerih je odlagališče odpadkov, vpisane v zemljiško knjigo. Ministrstvo v obrazložitvi okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz tretjega odstavka 127. člena tega zakona navede tudi, kako je pri odločitvi upoštevalo mnenja in pripombe zainteresirane javnosti, pridobljene na podlagi petega odstavka 127. člena tega zakona.

(5) Če je naprava iz prvega odstavka tega člena vključena v trgovanje z emisijami toplogrednih plinov v skladu s tem zakonom, se za te emisije mejne vrednosti v okoljevarstvenem dovoljenju ne določijo.

(6) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka 126. člena tega zakona ali odločbo o njegovi spremembi tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja naprava ali opravlja dejavnost.

(7) Ministrstvo najkasneje v sedmih dneh po vročitvi stranki objavi okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave za sežig ali sosežig odpadkov iz tretjega odstavka 127. člena tega zakona ali odločbo o njegovi spremembi na krajevno običajen način in na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(8) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

(9) Za zagotavljanje dostopa do pravnega varstva zainteresirani javnosti v zvezi z okoljevarstvenim dovoljenjem za napravo iz tretjega odstavka 127. člena tega zakona ali odločbo o njegovi spremembi se smiselno uporabljajo določbe iz 103. člena tega zakona.

134. člen

(izdaja in vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 131. člena tega zakona v treh mesecih od dneva prejema popolne vloge.

(2) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju potrdi ustreznost varnostnega poročila ali zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in upravljavcu obrata naloži, naj pri gradnji, zagonu, običajnem obratovanju ali poskusnem obratovanju, v rednih ali izrednih razmerah ter pri dokončnem prenehanju delovanja obrata izvaja ukrepe, predvidene v varnostnem poročilu ali zasnovi zmanjšanja tveganja za okolje.

(3) Okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena vsebuje zlasti:

1. podatke o upravljavcu in naslovu obrata ali zemljiških parcelah, če obrat nima naslova; ko ima obrat naslov, se zemljiške parcele navedejo v obrazložitvi okoljevarstvenega dovoljenja;
2. opis obrata z navedbo vrste dejavnosti, njegove zmogljivosti ter vrste in količino nevarnih snovi v obratu;
3. potrditev ustreznosti varnostnega poročila ali zasnove tveganja za okolje in
4. določitev ukrepov v primeru prenehanja obrata ali dokončnega prenehanja obrata, ki se nanašajo zlasti na zmanjšanje količine ali spremembo nevarnih snovi oziroma njihovo odstranitev iz obrata.

(4) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka tega člena upravljavcu obrata naloži tudi izvajanje drugih ukrepov za preprečevanje večje nesreče in zmanjšanje njenih posledic, kadar presodi, da so taki ukrepi potrebni zaradi preprečevanja večje nesreče ali zmanjševanja njenih posledic.

(5) Ministrstvo postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja prekine do pridobitve in pravnomočnosti okoljevarstvenega soglasja ali integralnega gradbenega dovoljenja skladno s predpisom o graditvi objektov, če upravljavec za obrat, za katerega zahteva to dovoljenje, nima pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja ali integralnega gradbenega dovoljenja, kadar je to zahtevano, razen če gre za primer iz prvega odstavka 140. člena tega zakona.

(6) Če je bilo za obrat, ki je predmet dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali integralno gradbeno dovoljenje skladno s predpisom o graditvi objektov, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih obrata na okolje iz 94. člena tega zakona ali integralnega gradbenega dovoljenja.

(7) Če ministrstvo presodi, da bi posledice večje nesreče v obratu lahko vplivale na okolje v drugi državi, ali če ta tako zahteva, obvesti pristojni organ te države o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju.

(8) Če druga država na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka tako zahteva, ji ministrstvo pošlje varnostno poročilo iz prvega odstavka 132. člena tega zakona.

(9) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno dovoljenje tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je obrat.

(10) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. O tožbi iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti prednostno.

(11) Ministrstvo lahko v primeru vstopa stranskega udeleženca na podlagi 133. člena tega zakona podaljša rok za odločitev o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena ali rok za njegovo spremembo iz devetega odstavka 135. člena tega zakona za največ dva meseca.

267. člen

(pridobitev nepremičnin in premičnin za opravljanje dejavnosti zbiranja, predelave ali odstranjevanja odpadkov v last)

(1) Pravna ali fizična oseba iz prvega in tretjega odstavka 25. člena tega zakona, ki nepremičnin in premičnin za opravljanje dejavnosti zbiranja, predelave ali odstranjevanja odpadkov ob uveljavitvi tega zakona nima v lasti, mora pridobiti nepremičnine in premičnine v last v skladu s 25. členom tega zakona najkasneje v petih letih po uveljavitvi tega zakona, v primeru izvajanja dejavnosti zbiranja odpadnega blata iz čiščenja komunalnih odpadnih voda pa najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona, če:

1. ima na dan uveljavitve tega zakona pridobljeno dokončno odločbo ministrstva iz tretjega odstavka 20. člena ZVO-1 o izpolnjevanju pogojev za vpis v evidenco zbiralcev odpadkov iz četrtega odstavka 104. člena ZVO-1 ali dokončno okoljevarstveno dovoljenje iz 68. člena ali 82. člena ZVO-1 za predelavo ali odstranjevanje odpadkov ali za predhodno skladiščenje nevarnih odpadkov;
2. na dan uveljavitve tega zakona zbira, predeluje ali odstranjuje odpadke na podlagi pravnomočne odločbe ministrstva o izpolnjevanju pogojev za vpis v evidenco zbiralcev odpadkov iz četrtega odstavka 104. člena ZVO-1 ali pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja iz 68. člena ali 82. člena ZVO-1 za predelavo ali odstranjevanje odpadkov ali za predhodno skladiščenje nevarnih odpadkov;
3. je vložila vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena ZVO-1 za predelavo ali odstranjevanje odpadkov ali za predhodno skladiščenje nevarnih odpadkov;
4. je vložila vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali dejavnost iz 82. člena ZVO-1 za predelavo ali odstranjevanje odpadkov; ali
5. je vložila vlogo za pridobitev odločbe ministrstva iz tretjega odstavka 20. člena ZVO-1 o izpolnjevanju pogojev za vpis v evidenco zbiralcev odpadkov iz četrtega odstavka 104. člena ZVO-1.

(2) Pravna ali fizična oseba iz prejšnjega odstavka mora v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona ministrstvu sporočiti podatke o tem, ali ima nepremičnine in premičnine za opravljanje dejavnosti zbiranja, predelave ali odstranjevanja odpadkov v lasti, ter v roku iz prejšnjega odstavka obvestiti ministrstvo in pristojno inšpekcijo o njihovi pridobitvi v last.

(3) Pravni ali fizični osebi iz prvega odstavka tega člena, ki nepremičnin in premičnin za opravljanje dejavnosti zbiranja, predelave ali odstranjevanja odpadkov ne pridobi v last v roku iz prvega odstavka tega člena, po preteku tega roka preneha veljati okoljevarstveno dovoljenje v delu, ki se nanaša na predelavo ali odstranjevanje odpadkov ali na zbiranje odpadkov, če ima upravljavec v povezavi z njim pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje iz 110. člena tega zakona, ali preneha veljati odločba o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov iz tretjega odstavka 25. člena tega zakona, pravna ali fizična oseba pa se izbriše iz registra iz 154. člena tega zakona. Ministrstvo o tem izda ugotovitveno odločbo.

(4) Če pravna ali fizična oseba iz prvega odstavka tega člena, ki opravlja dejavnost zbiranja odpadkov, še ni pridobila v last zemljišča in objekta oziroma predhodnega skladišča za zbrane odpadke v skladu s prvim odstavkom tega člena, pa preneha pa obstajati, mora takoj ob prenehanju zagotoviti prenos upravljanja zemljišča in objekta oziroma predhodnega skladišča na drugega upravljavca ali na svoje stroške zagotoviti odstranitev predhodnega skladišča in vseh odpadkov ter očistiti zemljišče.

(5) Če oseba iz prejšnjega odstavka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, mora zagotoviti odstranitev predhodnega skladišča in odstranitev vseh odpadkov z območja naprave ali območja opravljanja dejavnosti

z zagotovitvijo obdelave vseh odpadkov na način iz prvega odstavka 32. člena tega zakona ter očistiti zemljišče:

1. lastnik pravne osebe, če je dejavnost zbiranja odpadkov opravljala pravna oseba, razen če je lastnik fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti kot samostojni podjetnik ali kot posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali
2. fizična oseba, ki je opravljala dejavnost zbiranja odpadkov kot samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(6) Če v primeru iz prejšnjega odstavka premoženje lastnika pravne osebe iz prejšnjega odstavka ali premoženje fizične osebe, ki je dejavnost opravljala kot samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ne zadošča za izvedbo odstranitve predhodnega skladišča in vseh odpadkov ter čiščenja zemljišča, zagotovi odstranitev naprave ali obrata država, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe 61. člena tega zakona, država pa za poplačilo stroškov pridobi terjatev na razpoložljivem premoženju lastnika pravne ali fizične osebe, ki je dejavnost opravljala kot samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(7) Če je lastnik pravne osebe iz petega odstavka tega člena fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti kot samostojni podjetnik ali kot posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, zagotovi odstranitev predhodnega skladišča in vseh odpadkov ter čiščenje zemljišča država, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe iz 61. člena tega zakona, država pa za poplačilo stroškov pridobi terjatev na razpoložljivem premoženju pravnega naslednika pravne osebe, če ta obstaja.

275. člen

(prilagoditev izpolnjevanja obveznosti PRO obstoječih proizvajalcev proizvodov, za katere velja PRO)

(1) Obstoječi proizvajalci proizvodov, za katere ob uveljavitvi tega zakona velja PRO in ki morajo svoje obveznosti PRO izpolnjevati v okviru sistema skupnega izpolnjevanja obveznosti iz 37. člena tega zakona, ustanovijo organizacijo iz 38. člena tega zakona, ta pa vloži popolno vlogo za pridobitev dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti iz 41. člena tega zakona najkasneje do 31. julija 2022. Obstoječi proizvajalci proizvodov, za katere ob uveljavitvi tega zakona velja PRO in niso ustanovitelji organizacije iz 38. člena tega zakona, morajo od organizacije, ki pridobi dovoljenje za skupno izpolnjevanje obveznosti iz 41. člena tega zakona, zahtevati sklenitev pogodbe najkasneje do 31. decembra 2022.

(2) Obstoječi proizvajalci proizvodov, za katere ob uveljavitvi tega zakona velja PRO, in ki lahko skladno s četrtem odstavkom 35. člena tega zakona samostojno izpolnjujejo svoje obveznosti PRO, pa ne bodo ustanovili organizacije iz 38. člena tega zakona ali se pridružili že ustanovljeni organizaciji, morajo popolno vlogo za pridobitev dovoljenja za samostojno izpolnjevanje obveznosti iz 45. člena tega zakona najkasneje do 30. junija 2022.

(3) Obstoječi proizvajalec proizvodov, za katere ob uveljavitvi tega zakona velja PRO, ki ne ravna skladno z določbami prejšnjih odstavkov tega člena, se kaznuje:

1. pravna oseba z globo od 75.000 do 250.000 eurov;
2. samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 45.000 do 135.000 eurov.

(4) Ministrstvo odloči o vlogah iz prvega in drugega odstavka tega člena najkasneje do 30. septembra 2022.

(5) Ko organizacija iz prvega odstavka 38. člena tega zakona pisno sporoči ministrstvu, da je na podlagi pravnomočnega dovoljenja iz tretjega odstavka 41. člena tega zakona začela izvajati skupno izpolnjevanje obveznosti ravnanja z odpadno embalažo po tem zakonu, ministrstvo o prenehanju veljavnosti dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti ravnanja z odpadno embalažo izda ugotovitveno odločbo, s katero okoljevarstvena dovoljenja za skupno izpolnjevanje obveznosti ravnanja z odpadno embalažo, izdana na podlagi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18, 84/18 – ZIURKOE) ali Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21), prenehajo veljati.

(6) Odločbe o potrditvi skupnih načrtov, izdanih na podlagi Uredbe o odpadni električni in elektronski opremi (Uradni list RS, št. 55/15, 47/16, 72/18 in 84/18 – ZIURKOE), Uredbe o ravnanju z baterijami in akumulatorji ter odpadnimi baterijami in akumulatorji (Uradni list št. 3/10, 64/12, 93/12, 103/15 in 84/18 – ZIURKOE), Uredbe o odpadnih nagrobnih svečah (Uradni list RS, št. 25/19 in 84/18 – ZIURKOE), Uredbe o ravnanju z zdravili (Uradni list RS, št. 105/08 in 84/18 – ZIURKOE), Uredbe o ravnanju z odpadnimi fitofarmacevtskimi sredstvi, ki vsebujejo nevarne snovi (Uradni list RS, št. 119/06 in 84/18 – ZIURKOE), Uredbe o izrabljenih vozilih (Uradni list RS, št. 32/11, 45/11 – popr., 26/12 in 84/18 – ZIURKOE) in Uredbe o ravnanju z izrabljenimi gumami (Uradni list RS, št. 63/09 in 84/18 – ZIURKOE), prenehajo veljati na podlagi ugotovitvenih odločb o prenehanju veljavnosti skupnih načrtov, ki jih izda ministrstvo, ko organizacija iz prvega odstavka 38. člena tega zakona pisno sporoči ministrstvu, da je na podlagi pravnomočnega dovoljenja iz tretjega odstavka 41. člena tega zakona začela izvajati skupno izpolnjevanje obveznosti ravnanja s temi proizvodi po tem zakonu.

(7) S 1. januarjem 2023 prenehajo veljati odločbe o potrditvi individualnih načrtov, izdanih na podlagi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18, 84/18 – ZIURKOE) ali Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21), Uredbe o odpadni električni in elektronski opremi (Uradni list RS, št. 55/15, 47/16, 72/18 in 84/18 – ZIURKOE), Uredbe o ravnanju z baterijami in akumulatorji ter odpadnimi baterijami in akumulatorji (Uradni list št. 3/10, 64/12, 93/12, 103/15 in 84/18 – ZIURKOE), Uredbe o odpadnih nagrobnih svečah (Uradni list RS, št. 25/19 in 84/18 – ZIURKOE), Uredbe o ravnanju z zdravili (Uradni list RS, št. 105/08 in 84/18 – ZIURKOE), Uredbe o ravnanju z odpadnimi fitofarmacevtskimi sredstvi, ki vsebujejo nevarne snovi (Uradni list RS, št. 119/06 in 84/18 – ZIURKOE), Uredbe o izrabljenih vozilih (Uradni list RS, št. 32/11, 45/11 – popr., 26/12 in 84/18 – ZIURKOE) in Uredbe o ravnanju z izrabljenimi gumami (Uradni list RS, št. 63/09 in 84/18 – ZIURKOE), ministrstvo pa najkasneje 5. januarja 2023 o tem izda ugotovitveno odločbo.

(8) V primerih iz petega in šestega odstavka tega člena z dnem izdaje ugotovitvene odločbe prenehajo veljati pogodbe, sklenjene za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev proizvodov glede ravnanja za odpadki iz proizvodov, s katerimi je bilo pooblastilo za izpolnjevanje obveznosti dano gospodarski družbi na podlagi 2. točke desetega odstavka 20. člena ZVO-1.

(9) V primerih iz petega, šestega in sedmega odstavka tega člena z dnem izdaje ugotovitvene odločbe prenehajo veljati pogodbe, sklenjene med gospodarsko družbo, ki ji je bilo dano pooblastilo za izpolnjevanje obveznosti na podlagi 2. točke desetega odstavka 20. člena ZVO-1 ali proizvajalcem, ki je samostojno izpolnjeval obveznosti na podlagi na podlagi 1. točke desetega odstavka 20. člena ZVO-1, in subjekti, ki ravnaajo z odpadki iz proizvodov na podlagi teh pogodb.

V. PREDLOG ZA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA PO NUJNEM ALI SKRAJŠANEM POSTOPKU

Na podlagi prve alineje prvega odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21 – odl. US, 111/21, 58/23 in 35/24) predlagamo, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku. Gre za:

- manj zahtevne spremembe in dopolnitve členov, ki v delu, ki ureja informacijske rešitve, predstavljajo predvsem podlago za izvedbo tehničnih rešitev;
- spremembe in dopolnitve zakona v zvezi s postopkom pred Ustavnim sodiščem oziroma z odločbo Ustavnega sodišča.

VI. PRILOGE

- Ocena učinkov (OCENA_UCINKOV_VOP.docx)